CHARLES STANSFIELD JONES

MAJSTOR HRAMA

MAJSTOR HRAMA

A MASTER OF THE TEMPLE

O.T.O.

A.˙. A.˙. Publikacija u Klasi B

Brat VNVS in Omnibvs

Majstor je predstavljen u Odori Iskušenika kako bi potvrdio Svoju Jednostavnost, što opisuje i Njegovo ime. On je u dubokoj meditaciji u Zmaju, Njegovoj najdražoj asani.

DEO I

Od 2. Aprila 1886, do 24. Decembra 1909.

Charles Stansfield Jones, koga ću spominjati pod motom V.I.O. koji je preuzeo postajući Iskušenik A.˙. A.˙. došao je na svet uobičajenim i isprobanim metodom 2. Aprila 1886. godine, izbegavši da postane Aprilska luda (rođen je 2. a ne 1. Aprila) odlaganjem dana dok ne sakupi dovoljno hrabrosti da još jednom izađe na ovaj hladni i negostoljubivi svet. Zatim je bio pomazan, pljesnut i dozvoljeno mu je da živi, a mi se nećemo zamarati više detaljima njegove karijere sve do 1906, kada je dostigao dvadeset godina i počeo okretati svoju pažnju ka Misterijama i proučavanju Spiritualizma, oduvek sa idejom da ga opovrgne. Od te godine izgleda da datira njegov interes za okultizam, a i to je približno vreme kad je prvi put svesno poželeo da pronađe i dođe u kontakt s pravim okultnim Redom. Ova želja je, kako ćemo videti, ispunjena tri godine kasnije, kad je dobio mogućnost da postane Iskušenik A.˙. A.˙. i odmah je i čvrsto zgrabio: ali kroz te tri godine njegova istraživanja odvela su ga na različite puteve: Spiritualizam, Religioznost itd. s jedne strane, a opet "The Europe", "The Leicester" i "The Cosy Corner" ("Topao ćošak" - pabovi, kafići, prim.prev) na drugoj: i poslednje, ali ne i najbeznačajnije - brak, komplikovana stvar da bi se tu uključila, pa je možda najbolje da je ostavljena na stranu. Zaronivši onda svim srcem u taj konačni eksperiment kao da je postao "Omnia in Uno" za neko vreme, ušao je u stanje uma veoma prikladnog za studiranje Naučnog Iluminizma (Scientific Iluminism), za kojim je osećao veliku potrebu, i potpisavši Iskušenički zavet 24. decembra 1909. preuzeo je posle pažljivog razmišljanja moto "Unus in Omnibus", i otada veoma ugodno napreduje.

Od tog vremena nadalje, prema pravilima Reda, on piše dnevnik svog rada, a to čini naš zadatak lakšim: kako je i on sam od tog trenutka postao mnogo ozbiljniji i mi moramo do izvesne tačke slediti njegov primer i pozabaviti se onim što je zabeleženo kao pokušaj duše da zadobije Svetlo za sebe i druge. Kakve god bile njegove greške, kako god siromašni rezultati ili smešni njegovi neuspesi, dosta mu je tih stvari rečeno, a on ih nikad nije odbacio (tj. prihvatao je konstruktivnu kritiku, prim.prev).

DEO II

Od 24. Decembra do 14. Maja 1910.

Brat V.I.O. započeo je dovoljno hrabro. Već pre nego li je pročitao prvi broj *Equinox*-a i došao u kontakt s bilo kojim članom A.˙. A.˙. učinio je pokušaj s Asanama. Najranija beleška koju mogu naći izgleda ovako:

Četvrtak, 4. Novembar 1909. 23.20 do 23.41.
Asana. Položaj I. Bog.
Težnja ka iskrivljenju, upravo iznad kukova, uspravljao se više puta.
Posle oko pet minuta otvorio oči jednom i pomaknuo glavu.
Posle prvih par minuta disao potpuno pravilno, brojao 9 pri udisaju, zadržavao dah 4, izdisao 9, zadržavao 4.
Pri kraju vežbe video je različite oblačiće boje i neodređene figure.

19. Decembra vežba mu je trajala 46 minuta. Nadao se da će postići 60 minuta sledeći put. Ali nije uspeo u tome, jer od potpisivanja njegovog Iskušeničkog zaveta 24. Decembra ne nalazim

nikakve beleške sve do 11. Januara 1910, dana kada je primio svoja prva pisana uputstva od svog Neofita Brata P.A. Kako ove instrukcije predstavljaju bazu na kojoj je on radio određeni period, uključiću ih ovde, iako možda nije u redu da sledi instrukcije, jer Iskušenik treba sam da izabere one vežbe koje mu najviše odgovaraju i eksperimentiše s njima, iako u to vreme, u svakom ssvetloaju, on to nije mogao znati i ne može biti okrivljen što je sledio uputstva svog Neofita.[1] U svakom ssvetloaju mogao je postupiti daleko gore nego težiti da se pridržava ovih Nekoliko jednostavnih pravila, koja su kao što sledi:

PRAVILA

1. Uvek budi umeren i sledi srednji put; radije budi kornjača nego zec; ne zaleći se divlje ni u šta; ali ne odbacuj šta si preduzeo bez mnogo premišljanja.
2. Uvek drži tvoje telo i um zdrave i u dobroj kondiciji; i nikad ne započinji vežbu, bilo mentalnu ili fizičku, kad si umoran.
3. U idealnoj zemlji vreme za vežbu je: pri izlasku ili zalasku sunca, u podne ili u ponoć (ali uvek pre obroka, nikad posle). Ako ovo ne možeš udobno izvesti u ovoj zemlji, neka tvoja glavna vežba bude izvedena pola sata ili sat pre doručka.
4. Ako je moguće izdvoj posebnu sobu za svoje vežbe; održavaj je čistom, i u njoj drži samo stvari koje ti odgovaraju; zapali malo mirisa (incense) pre početka vežbe; sobu drži svetom, i ne dozvoli sebi ili nekom drugom da u njoj uradi išta neuravnoteženo u misli ili delu. Kroz volju i Delo učini tu sobu hramom i simbolom onog većeg hrama koji je tvoje VIŠE SOPSTVO.

VEŽBE

Prva vežba

Ustani na vreme, bez žurbe se operi i obuci, dovrši odevanje i uđi u sobu koju si izabrao: zapali malo mirisa i okrenuvši se ka istoku ponovi neku jednostavnu molitvu kao npr: "Neka se Svetlo Adonai-a podigne unutar mene, neka me vodi kroz ovaj dan i bude poput lampe da osvetli moju tamu." Tada učini, što kraće moguće, uobičajenu ispovest tvog rada prošlog dana i zabeleži je u svoj dnevnik, nakon toga sedi u udoban položaj i učini sledeće:

S rukama na kolenima i uspravne glave, udahni u određenom vremenu i koncentriši sve svoje misli na taj udah kako ulazi u tvoja pluća izbegavajući sve ostale misli koje se mogu pojaviti u međuvremenu: tad izdahni, još uvek održavajući svoju misao usmerenu samo na to. Čini to oko deset do petnaest minuta i zatim zabeleži u tvoj dnevnik broj "prekida", ili bilo kakav rezultat. Cela vežba mora biti izvedena ritmično i harmonično.

Druga vežba

Kako jurnjava radnog dana nastoji da razori ono što je jutarnja vežba stvorila, pokušaj da pretvoriš svaki delić posla na tvom radnom mestu u magičku vežbu. Vrši sve, pa čak i najbeznačajniji poslić s poštovanjem i u slavu Adonai-a. Ističi se u posebnim dužnostima u životu, jer On je od tebe i ti od njega; ne misli o njemu kao o Adonai-u, već o Adonai-u kao poslu, i od svog dnevnog rada kreiraj simbol Simbola "Velikog Dela koji je BITI".

[1] Veoma je drsko za Neofita da postavlja pravila: jer (a) on verovatno ne može znati šta njegovom Iskušeniku treba, jer ne postoje beleške da ga vode: (b) Iskušenikov zadatak je da istraži svoju sopstvenu prirodu, a ne da sledi bilo kakav propisani kurs. Treća primedba je da se postavljanjem Iskušenika u steznik, jedna beskrajno mlitava osoba može provući kroz svoju godinu i postati Neofit, na sramotu Reda. Ali ova primedba je teoretska: jer Inicijacija je nadgledana od Trećeg Reda, gde nikakva greška ne može opstati. - O.M.

Treća vežba

Baš kao i navala dnevnog posla, tako i zadovljstva kojima ugađaš, vode ka poremećaju tvoje ravnoteže. Neguj radost u svim tvojim zabavama; i dok si radostan, bukni u tiho i unutrašnje slavljenje radosti unutar tebe. Ne čini izveštačene vežbe, radi tiho i radosno i ne raspravljaj o tvojim rezultatima s prigodnim prijateljima. I iznad svega, čini sve u čast i slavu Adonai-a, tako da od tvojih dnevnih zadovoljstava ti možeš sastaviti simbol te nepromenjive radosti koja JESTE.

Ova uputstva imala su i propratno pismo iz kojeg izdvajam sledeće: "Priložene vežbe izvodi redovno, i kaži sebi: 'Činiću to tri meseca, čak i ako ne dobijem ništa dobrog od njih, jer ja sam *određen* da ih činim.' Piši mi kad god želiš, ali ne prihvataj nikakav rezultat, koji možeš dobiti, kao nešto vrlo vredno; jer ove male vežbe su tu samo da stvore ravnotežu koja je neophodna pre pravog početka rada. Ako dodaš neku svoju vežbu, tada je izvodi kontinuirano i uvek u isto vreme dana: prihvatiti se neke vežbe pa je odbaciti gore je nego nekorisno, jer je neuravnotežavajuće."

Dakle, kao što i svaki Iskušenik zna, čim se neko prihvati izvođenja pa i najjednostavnijeg zadatka pravilno i s magičkom namerom, taj zadatak ne samo da postaje težak, već gotovo neizvodljiv. Upravo do toga je i V.I.O. došao, i još njegov zadatak nije bio ni pošteno započet, a već su se pojavile sve moguće teškoće, poput psoglavih demona koje spominje Zoroaster, da onemoguće dovršenje. On je pokušavao, ali pri kraju Januara piše: "Ne mogu ići dalje pod ovim okolnostima. Imao sam dosta vremena da izvedem vežbu ovo jutro, ali bio sam neprekidno uznemiravan. Nisam se pripremio jer nemam odgovarajućeg mesta za hram." Kako je malo znao u to vreme koliko dobrostojeći je u tom pogledu on u stvari bio. Živeo je u komfornom Kensingtonskom stanu sa svim udobnostima civilizacije; par godina kasnije bio je sretan da radi Asane i izvodi svoje meditacije napolju na kiši, odeven u pidžamu, jer je njegov sićušan šator u Britanskoj Kolumbiji bio premalen za rad unutra. Ali to je već skretanje s teme. Na toj tački njegov se dnevnik naglo prekida. Ostao je u Londonu do Maja 1910, kad izbijaju okolnosti koje mu omogućuju posetu Britanskoj Kolumbiji.

Naoružan tada njegovim uputstvima - listom *Equinox*, i s ponešto okultnih knjiga, otplovio je za Kanadu, sam, da započne ponovo na novim i neoranim poljima.

DEO III

Od 25. Jula 1910. do 30. Aprila 1911.

Sledeća beleška u njegovom dnevniku datira 25. jula 1910. To je uopštena ispovest prethodnih šest meseci. Pola njegove godine iskušeništva je prošlo, a on nije poslao ili primio bilo kakvu vest od Reda. On oplakuje svoj nemar u tom pogledu, ali piše: "Sad znam dobro da sam ja sam patio i patiću zbog ovog nemara, i ja moram skrušeno prihvatiti svaki rezultat koji je mogao proisteći iz moje greške. Još uvek, iako sam možda zanemarivao savet dobiven kad sam postajao Iskušenik, osećam da sam napredovao iako nikad tako slabašno, na stazi koju od početka preuzeh da sledim. Zar ne može, O Adonai, to što je prošlo da bude dobro, a sada drugih šest meseci da isprave prvih šest?

U to vreme on još nije shvatao da stvari uvek ispadnu najbolje: trebalo mu je dugo da to shvati, ali je primetio da su ubrzo nakon toga njegovi napori proizveli određene rezultate: jer nalazimo sledeći zapis u Nedelju 7. Avgusta 1910. "Našao sam (za par trenutaka) Mir koji

prevazilazi svo shvatanje. Amen." To je očito predznak njegovog prvog, uistinu vrednog zabeleženog razultata, prvo svitanje L.V.X. koje je iskusio 29. Avgusta. Postoji zapis 2. Septembra, pun radosti, veselja i zadivljenosti, o svojoj prvoj iluminaciji. A onda, tri dana kasnije, on je očito shvatio da samo to nije dovoljno, i to je razlog za sledeći pomalo čudan zapis 5. Septembra u 19.53 koji ću navesti u celosti:

Sada sam miran, iako sam počeo pisati ono što može biti poslednji zapis u ovom dnevniku. Kad se osvrnem na to, sve čega se mogu setiti o mom životu na ovoj planeti je da je bio vođen nekom nevidljivom rukom. Ovaj tako kratak život (24 godine i šest meseci) bio je ispunjen neobično velikim brojem događaja, nekim bolnim, nekim radosnim i nekim čisto spiritualne prirode. Ne žalim ni za šta. Opet su tri dana prošla, a nisam ništa zapisao u ovu knjigu. Ne mogu govoriti o onome što se dogodilo za ta tri dana, čini se nekorisno pokušati i učiniti to, ustvari čini se uopšte nepotrebno učiniti taj zapis osim da ja ne znam šta je predamnom, i osećam da ako bih živeo (ili ako živim) duže na ovoj planeti moje životno Delo bi bilo, i to uistinu mora biti, pomoći drugima da dođu do Staze. Tako su ovi redovi pisani za one koji dolaze za mnom, u nadi da će biti spašeni ma i jedne kapi patnje koju sada podnosim. Šta god da se dogodilo u ova tri prošla dana, posledice su mojih misli. Ja, koji sam našao srce blještavog trougla, koji sam svakako postao jedno s Velikim Belim Bratstvom, koji sam čuo Glas Boga u svoj njegovoj lepoti, koji sam učinio tu poruku delom (šta više celog) mog bića, koji sam držao moju Voljenu na rukama, koji sam Postao ona koju Ljubim i izgubio se u njoj, koji sam zauvek odbacio moje niže ja, koji sam pobedio Smrt, koji sam osetio Patnju celog Sveta, koji sam pronašao Mudrost, Ljubav i Moć, koji sam odbacio Sve da postanem Ništa, ja koji sam video bedu Sveta, našao sam da knjige (dosada moji najdraži prijatelji) nemaju više šta da mi kažu - našao sam da znanje (relativno) ili ono što sam mislio da znanje jeste, nije od koristi da zadovolji potrebu celog drugog dela mojeg Bića, koju moja velika Božja ljubav obdariti može. Ja, koji sam pobedio Strah i Smrt, sada sam suočen s činjenicom da bez Apsolutnog Znanja sve je uzaludno. Postaviću Jedno Poslednje Pitanje. ZAŠTO? Sada sam napisao to. Spušta se odvratan muk. Sam sam u stanu, nemam novca, i ne mogu upotrebiti svoju Volju da ga tražim od drugih, jer im ne mogu dati ništa za uzvrat da bi im pomogao u onom što uistinu traže. Zakukao sam s Hristom "Eli, Eli lama sabachtani". Prepatio sam Krvavi Znoj s Njim na Krstu, i sad kažem s Njim "Gotovo je" Amen. Još jedna beleška pade mi na pamet pre nego spakujem ovu knjigu i pošaljem je ka F... u čijim rukama će biti sigurna. Pogledao sam u oči malog deteta ovo veče. Da li odgovor leži u njima?

5. Septembar 24.26. Prošlo je. Nisam poslao paket i još jednom otvorio sam knjigu. Ovog puta to će biti kratak zapis. Veoma tiho i mirno klečao sam; nisam se opremio niti palio miris. Samo sam prizvao u pamćenje sliku malog deteta koje je gledalo u moje oči dok sam mu ljubio čelo. Veoma tiho postavio sam moje pitanje. Ustao sam i legao na krevet, i uskoro odgovor je došao. Došao je veoma tiho, i prvo sam pomislio da je neka greška jer činilo mi se da sam to čuo već mnogo puta pre. Nikakav drugi odgovor nije došao, tako da sam izašao napolje i krenuo u šetnju ulicama. Postepeno, svanulo mi je dublje značenje i vratio sam se da ovo zapišem. Ne trebam više dodati mnogo. Nisam napisao odgovor. On je bio dat u tišini, i u Tišini mora i ostati. Ipak, čini se da je bio prisutan samo jedan mali žubor radosti u Velikom Tihom Moru, dok je jedna duša Nežno utonula ka svom počivalištu, a tihi glasovi su zašaputali "Dobrodošao Brate". Zatim se sve stišalo i umirilo kao i pre. Mali talasić je zaplovio da celom svetu obznani, i kad je preneo poruku svoju, sve se beše smirilo. Amen.

Kakva god da bila priroda ove Iluminacije, verovatno stanje Dhyane, ostavila je veoma značajan rezultat na Svest Brata V.I.O., i dala mu neophodnu energiju da nastavi svoj Rad kroz mnoge mračne i nesretne periode. Sam nije mogao u to vreme proceniti vrednost te iluminacije. On je bio sam u Vancouver-u i bez kontakta sa Redom, i nije primio ni reč od

svog Neofita, od kada je napustio Englesku. U stvari on nije čuo baš ništa od Januara. Ali ipak je poslao dopisnicu da kaže kako je postigao neke rezultate.

Otprilike u to vreme nalazim i jedan zapis nazvan "Filozofija V.I.O." koji se čini interesantan zbog nekih sličnosti sa Zakonom Teleme, o kojem nije mogao čuti ništa u to vreme. On izgleda ovako:

Čovek je vezan samo Jednim Zakonom.
Ako ne uvaži i mali deo Zakona, ne povređuje nikoga osim samog sebe.
Dok on živi u jedinstvu s tim, on je Bog.
Dok on ne živi u jedinstvu s tim, on je Čovek.
Dok on živi u jedinstvu s tim, on postaje Zakon.
Ostvariti Zakon i živeti ga, to je Veliko Delo.
Prekinuti Zakon nakon što je realizovan, to je Greh.
Istrajati u dovođenju svih ka spoznaji Zakona, znači podržati ga.
Traži Zakon da bi mogao biti Slobodan.
Mudrost, Ljubav i Moć, to troje je Jedno. Da to troje jeste Jedno - to je Zakon.
S pronalaskom Tačke iz koje to troje postaje jednako, i tu ostati, samo na taj način može Poznavati Zakon.
Ako znaš to, znaš Sve.
Ako ne znaš to, znaš manje nego Sve.
Teži uvek Apsolutnom, i ne prihvataj ništa manje.

Krajem Septembra neposredni rezultati te prve iluminacije kao da su splasnuli, i mi sad nalazimo Brata V.I.O. kako očajno teži da shvati i proceni vrednost onoga što mu se dogodilo. Zasigurno, on je tada bio u mentalnoj baruštini, kako sledeći zapis i pokazuje, u isto vreme ipak njegova jedina misao izgleda da je bila kako pomoći drugima da nađu to Svetlo koje je tako promenilo čitavo njegovo biće.

24. Septembar 1910. Driad hotel. Victoria B.C.
Sedim ovde s idejom da prionem na sređivanje razultata prethodno postignutih. (Od L.V.X. zapisa.)

Mogu spomenuti da sam u međuvremenu pažljivo čitao i proučio ova Crowley-eva dela: Tannhauser, The Sword of Song, Excluded Middle, Science and Buddhism, Three 7 Characteristics, itd. U Svetlu Razumevanja, ove knjige su sada na mene ostavile veoma drugačiji utisak nego pri ranijim čitanjima. Takođe, i svrha *Liber LXV* je sad jasna. Rezultat svega toga daje mi osećaj da sam stigao na kraj, a takođe i na početak u isto vreme.

Ovo (usput) izgleda kao uobičajeni doživljaj početnika: čim dođe do rezultata, bilo kakvog rezultata, on odmah pomišlja da je stigao na kraj. Ali V.I.O. očigledno ne zaslužuje da bude tako prosuđivan, jer nastavlja:

Sada, ako sam uistinu došao do kraja, izgleda mi razumno prihvatanje da uopšte ne bih trebao biti ovde i pisati ovo. Moje telo i um su očigledno još uvek postojeći kao telo i um. Ali, ako su oni, što je svima poznato, nepostojani, da li je onda važno što oni nastavljaju postojati u ovom obliku ili ne? Kako to povezati sa Svešću o Postojanju Onoga što prevazilazi oboje? (Um i telo, prim.prev) Sada, ako je neki deo mog sadašnjeg stanja Egzistencije realizovao mogućnost drugog i višeg stanja Svesti, zar ne bih trebao još uvek biti u onom stanju nesigurnosti u kojem sam živeo pre nego što je došla realizacija? Ali dogodivši se, ova realizacija je svakako ostala kao tračak Bića, različitog od prethodnog ne-bića.

Rezultati njegovih mentalnih analiza govore nam da je on iskusio unutar sebe stanje Svesti puno Mira i Radosti, koje skoro više odgovara Nuli nego bilo kojem drugom nazivu. On ne može naći ništa što bi mogao uporediti s tim stanjem, ali shvata veliku superiornost tog stanja nad normalnom Svešću, i oseća jaku potrebu da omogući i drugima da podele to njegovo iskustvo. Iako u nemogućnosti da objasni rečima, on shvata da mora steći znanje nekog definitivnog Sistema koji naučno može proizvesti to stanje, ali pošto nije još ni Neofit A.˙. A.˙. on razmišlja da li će ga Oni prepoznati kao kvalifikovanog da traži pravo da zna i širi Njihovo učenje. On odsvetlouje da u svakom ssvetloaju što je više moguće smanji zahteve Ega kao odvojenog bića, zaboravljajući sebe u svojim naporima da čini sve što može za druge u skladu sa Svetlom koje je postigao.

On nalazi da destrukciju Ega nije tako lako dovršiti s prvim napadom. Prema tome on je naučio, ne iz knjiga već iz iskustva, da je Cilj trebao biti nađen unutar samog sebe, i da što je više mogao prići Svesti Ničega, to je bliže dolazio Realizaciji Čistog Postojanja. To redukovanje Svesti na Nulu otada je postalo postojani cilj njegovih Meditacija; i svaki drugi eksperiment koji bi započeo je, od tog vremena nadalje, gledan kao neophodan za lično usavršavanje ka sposobnosti da pomaže drugima, radije nego za svoj lični razvoj.

7. Januara 1911. primio je *Equinox* br. 4, i čim je video naslovnu stranu *Liber Jugorum* osetio je jaku odbojnost prema zarezivanju svoje ruke u propisanu svrhu. Ali, rekao je, "Strah je neuspeh i preteča neuspeha, i bilo bi najbolje uzeti nedelju ili dve rada, kako bi to savladao, posle čega verovatno neću imati smetnje u tom pogledu." Odsvetloio je da izbegava veznik "i" u govoru tokom tog perioda. Njegova beleška o eksperimentu je u potpunosti sačuvana, do detalja,[2] i može biti interesantna ostalim studentima: donosim je prepisanu u celosti.

Subota, 7. Januar 1911. Vancouver, B.C.
4 sata popodne. Upravo sam primio Equinox i počinjem eksperiment sa kontrolom govora putem izbegavanja veznika "i" nedelju dana. Neka mi moj Gospod Adonai pomogne. Amen.

Subota, 7. Januar. Ponoć.
Iako neprekidno pažljiv, morao sam se kazniti 15 puta od 4 popodne. Pokušaću da postignem bolji rezultat sutradan. (Siguran sam da nisam propustio poseći ruku neposredno nakon upotrebe reči "i".)

Nedelja, 8. Jan. 23.30.
Rekao sam zabranjenu reč:
2 puta pre ustajanja ujutro.
1 put za vreme razgovora.
3 puta za vreme vežbe pevanja.
1 put za čajem.
1 put uveče.
1 put za večerom.
Ukupno 9.

[2] Čitalac bi trebao da primeti kako su samo nekolicina od veoma velikog broja vežbi prepisane u ovom skraćenom dnevniku. Ova primedba je neobično važna, jer bi površan čitalac mogao pomisliti da je V.I.O. dobio veoma mnogo za veoma malo. Upravo suprotno, on je najuporniji radnik od sve Braće, i dobro je zaslužio svoj bezprimeran uspeh. - O.M.

Ovo je svakako bolje. Tri puta se dogodilo za vreme vežbe pevanja, dok smo uvežbavali novu stvar s horom čiji sam član; veoma je teško izostaviti tu reč za vreme pevanja. Nalazim kako ta vežba čini da pričam mnogo manje. Jer izabrana reč je veznik, koji uvek deluje u drugom delu rečenice. Nikad pre nisam primetio kako je nepotreban određen deo našeg govora, u stvari, sad sam siguran da je veoma mnogo stvari bolje ostaviti neizrečene.

Ponedeljak, 9. Januar. Vreme za spavanje.
Danas sam prvi put tu reč rekao za vreme ručka.
1 put u 13.20, ručak.
1 put u 14.25, u kancelariji.
2 puta u 16h, (dovoljno sam bio neoprezan da ponovim rečenicu koja je sadrži. Dodatni jači rez.)
1 put u 17.10.
1 put u 17.30.
Ukupno 6

Radostan sam što ovo pokazuje poboljšanje. Radio sam i govorio u kancelariji celo veče sve do 10 sati, i onda još razgovarao kod kuće.

Utorak, 10. Januar. 00.35.
Ljut sam na sebe jer sam bio veoma nepažljiv. Razgovarao s čovekom oko 7 minuta ovo jutro i zaboravio na koncentraciju. Ipak, više ili manje stvorio sam naviku govora u kratkim rečenicama; tako da ne mislim da sam rekao reč više nego dvaput. Ipak napraviću jedan dodatni rez jer sam bio nepažljiv.
1 put pre napuštanja kuće, ujutro.
2 puta za vreme razgovora (vidi gore) 12.10.
1 put za ručkom (samo napola izgovoreno, ali ipak primećeno).
1 put u 19.45 (ruke su već bolne, upaljene).
1 put u 22.30 (govorio sam prebrzo M.-u).
Otišao u krevet u 23.10.
Ukupno 6.

Sreda, 11. Januar. 18.45.
1 put u 9.50 u kancelariji.
Vreme ručka {
1 put govoreći mom bratu C.
1 put govreći svojoj ženi.
1 put govoreći mom berberu.

Smatram ovo gore *veoma lošim*; ali objašnjenje je velika gužva u tom satu, jer trebao sam pozvati bratovu kancelariju, ići kući po ručak, obaviti kupovinu, pojesti ručak, obrijati se, i to sve za sat vremena. Očigledno, unervozio sam se i izgubio kontrolu. (Vidite da je vreme mog razgovora sa bratom dvostruko, ali sam ga ipak uključio.) Moram ovde spomenuti da sam u subotu veče, nedelju i ponedeljak bio Svestan mog zadatka praktično *sve vreme*; čak i kada sam počinio greške, one su bile gotovo u svim ssvetloajevima prouzrokovane zbog *prejake težnje*. Prevladavši veliku većinu razgovora uspešno, bio sam uvučen u grešku pri kraju (razgovora). Zakazao sam u budnosti pažnje, ali sam postigao određenu podsvesnu opreznost. To čini konverzaciju lakšom, ali ipak nije dovoljno uspostavljeno da me oslobodi od grešaka. Ustvari, nisam siguran da ne postajem sve neoprezniji.
1 put u 17.20, kancelarija.
1 put u 18.30, ženi.
1 put u 22.00, pevajući.

1 put u 22.50, govoreći ženi.
Ukupno za dan: 9.

Beleška. Osećao sam se strašno uznemiren celo veče, i imao jaku želju da govorim slobodno. Otišao sam na svečani koncert u 8.45 i napustio ga u 10.05 jer nisam mogao da izdržim. Veoma sam želeo da pevam, ustvari pridružio se u jednoj pesmi i napravio grešku zabeleženu gore. Našao sam da je veoma teško ispustiti reč za vreme pevanja, čak i ako pevam s drugima.

Četvrtak, 12. Januar. 19.35.
Osećam se mnogo bolje danas i imam mnogo više kontrole. U 8.58 ujutru zabeležio sam jednu grešku, ali ovaj put ne izgovorenu čujno: ipak značenje je bilo u umu, tako da sam je uračunao. Ponovio sam vreme kad mi je prijatelj rekao jedan i po minut do devet. Ponovo u 18.35, ali takođe nečujno.
Završio sam dan uspešno sa ukupno dve greške (nečujne).

Petak, 13. Januar. 18.20.
1 put ujutru u kancelariji
1 put u 14.35 (nečujno)
1 put u 16.30
1 put u 18.10 (glasno).

Ne znam, da li da brojim nečujne greške, ali radije ću smatrati grešku težom nego se obmanjivati.
1 put u 19.10 gospođi R. (glasno)
1 put u 21.00, kancelarija.
1 put u 22.30, ženi.
1 put u 23.30, ženi.
Ukupno za dan: 8.

Ovo je bio veoma loš dan, a tako sam se mnogo nadao da ću ostvariti jedan čist dan, bez greške! Nema veze, pri sledećem eksperimentu bolji će biti rezultati.

Subota, 14. Januar. 18.30.
Opet veoma jadni rezultati.
1 put ujutru.
1 put u 13.45, ženi.
1 put u 15.00, ženi.
Ukupno: 3.

Subota uveče, 7. Januar. 15
Nedelja 9
Ponedeljak 6
Utorak 6
Sreda 9
Četvrtak 2
Petak 8
Subota (do 16h) 3
Ukupno za nedelju dana: 58.

Tako završava prvi eksperiment u kontroli govora. Na neki način bio je razočaravajući, što pokazuju rezultati. Ali je i meni dokazao koliko mi je trebala ta vežba. Veoma mi je drago da sam je izveo, i pokušaću ponovo u bliskoj budućnosti.

Beleška. Prevladao sam osećaj ustezanja kad je trebalo zaseći samog sebe. Prvi rezovi bili su dosta kratki i oko pola inča dugi, naposletku povečao sam ih tako da su dostigli dužinu od tri inča.

Od 21. do 28. Januara, Brat V.I.O. je vežbao kontrolu tela putem ne-ukrštanja nogu. Kazna je bila ista kao pre. Ukupno je grešaka u nedelji bilo 24. A 25. Februara uočio je činjenicu da je uspeo u izvođenju vežbe cele nedelje bez i jedne greške, samo s jednom duplom uoči spavanja.

Rezultat ovih vežbi na Bratu V.I.O. bio je upadljiv. Zarezivanje ruke tokom prve vežbe, kontrole govora, rezultovalo je podsvesnom opreznošću, a za vreme sledeće vežbe čije detalje neću navoditi, iako je obekat vežbe bilo ne-ukrštanje nogu - tj. kontrola tela, uočio je da svaki pokušaj nogu da se vrate staroj navici ima ustvari efekat da ga čini mnogo opreznijim u svom govoru, i tako pokazuje da postoji neka nevidljiva veza u njegovom podsvesnom umu koja proizilazi iz prethodnog rada. Tako sada može biti rečeno da ove vežbe imaju nagomilavajući efekt, što ih čini još vrednijim za pomoć u kontroli uma i tela.

Ali što je još od veće važnosti, sve dok je Brat V.I.O. u pitanju, one su očigledno imale efekat - pojačan verovatno pismom od njegovog Neofita - utičući na njega da učini novi i odsvetloniji napor da izvede Mistične vežbe za određeni period, i to redovno u skladu s njegovim pravim A.˙. A.˙. uputstvima. Od 30. Januara 1911 do 30. prila iste godine, on vodi naučno oblikovan dnevnik i kroz propisana tri meseca nije izbegao ni dan u izvođenju svog zacrtanog zadatka.

Njegovi rezultati kroz taj period možda nisu bili baš iznenađujući, ali, kao što i svaki pravi Student nauči - to je dug i kontinuiran napor, izvesti naš rad uz zacrtani napor bez obzira na svaku poteškoću koja se može pojaviti, a to uistinu vredi kad dođe vreme očitavanja rezultata. Volja je to što zahteva trening, i dovršenje takva dela, a što je rad teži i dosadniji to više doprinosi uspešnom završetku.

30. Januar 1911. Pismo od Brata P.A. njegovog Neofita. Iz tog pisma je saznao da su se mnoge promene desile otkad je napustio Englesku, a među njima i ta da je Brat P.A. prekinuo svoju vezu s Spoljnim Redom, ali je voljan da i dalje nastavi da se brine o njemu.

5. Februar. Brinuo je da li mu je Brat P.A. to rekao samo kao test. Moramo se setiti svega onog što je on radio dok je bio sam i bez ikakvih vesti za odgovor, a što je pripisao svojoj manjkavosti da izvede svoj zadatak u potpunosti. U tome je svakako bio u velikoj meri u pravu, jer sve dok bilo koji Iskušenik ne čini ono u šta je upućen, ne može očekivati bilo kakvu dalju pomoć, jer bi to samo značilo da Majstor učestvuje u njegovoj lenjosti i slabosti.

6. Mart 1911. Sve do ovog vremena, iako je redovno radio vežbe nikakvi rezultati se nisu dešavali, i mi nalazimo ovu belešku: "Ne čeznem za bilo kakvim rezultatima sada, niti ih očekujem, jer obekat ovih vežbi je kontrola sopstva".

Sad bi trebalo napomenuti da kad neko uistinu dospe u stanje kada samo radi, on je sklon da nastavi s radom ne očekujući rezultate, ali zato ih često postiže. (Jasno, nema svrhe zavaravati

se s tim stvarima, ne možete ostvariti rezultat samo time što kažete da vas ni malo nije briga.) Nešto slično se izgleda dogodilo i u ovom ssvetloaju, kako i sledeće pokazuje:

12. Mart. Za lekcije "Parsifal" osetio sam iluminaciju koja je prožela celo moje biće, i *još jednom postao Svestan* Istine *moje prethodne Iluminacije*, koju sam bio izgubio.

Ovaj zapis je zanimljiv. Iluminacija dolazi, i dok traje nema sumnje o njoj. ONO JESTE. Onda, verovatno, život nastavlja teći baš kao i pre, osim uvek prisutnog sećanja na "Nešto što se desilo"; kada nemamo ništa s čime bi to uporedili, tako nešto je teško opisati a još više definisati. Kako god brzo neko ulazi u novi period, on može prepoznati simptome, gotovo unapred, i nova Iluminacija je kao pridodata staroj, a zadivljenost i radost su prisutne u obe.

15. Mart. Osećam se kao vrlo napet muzički instrument. Moja volja prožima žice, uzrokujući potpune i harmonične vibracije mog bića, koje proizvode neobjašnjivu i prema tome najlepšu melodiju.

28. Mart. Kako mogu to napisati, kako staviti u reči i poslednju ideju onog što je neoblikovano? Sada ću pokušati dok još malen ostatak misli preostaje. Začeo sam dete unutar svoje materice. Ili sam to možda po prvi put shvatio da ja imam matericu? Sad je to tako, ta praznina iznutra, u koju sam projektovao moje misli, i iz koje su one ponovo izašle "živeti" za veću svrhu. Zar ne mogu stvoriti tamo od najviših ideala dete koje treba biti JA LIČNO, esenciju mojih patnji, pročišćenu i oplemenjenu, oslobođenu otpadaka pomoću žive vatre? Ovaj život u Službi mora biti življen sve dok ja ne postanem "bez-sopstva" u svemu onom što znam kao mene samog (tj. lišen ega, prim.prev); a zar neće svo vreme moje "dete" rasti unutar mene, sastavljeno od finijih stvari? I s potpunim sedinjenjem s njim... Nemam više reči.

Ovaj zapis nagoveštava prepoznavanje "oblikovanja negacije u egu" koja će ga verovatno i uništiti. Zar nije zapisano u *Liber LXV* "kao što rđa nagriza metal, ili rak nagriza telo do propasti, tako sam i ja naspram duha Čoveka. Neću se odmoriti sve dok ga potpuno ne uništim"?

Nedelja, 2. April (25. rođendan Brata V.I.O.). Za vreme prakse imao sam poseban osećaj "centra Svesti" koji nije unutar kao i obično, nego iznad glave.

3. April. Kolebam se između stanja "uživanja bilo kog zadatka ili položaja jer je to prvi na dohvat ruke, i tako najlakši i najbolji smer akcije", i "stanja osećanja apsolutne mentalne torture uzrokovane zbog neophodnosti postojanja uopšte". Prvo izgleda da daje mogućnost neprekidnog "povećavanja" sve dok ne postanemo ono što ja mogu "svesno biti" za kratak period vremena, a drugo izgleda da vodi u uništenje. Možda je rešenje množenje jednog stanja s drugim. (Crowley-jevo $0 \times \infty$.)

Subota 8. April. Kroz zadnja tri dana postepeno sam se približavao drugom "klimaksu" koji je postigao, mogu li reći, svoj vrhunac u subotu, kad sam dospeo u stanje Iluminacije koje kao da je bilo "dodato mom prethodnom stanju". Prihvatio sam komadić papira i napisao "Između svih komplikacija i teškoća uvek preostaje, u podzadini svega, Volja. Volja za Biti. Volja za Biti Ništa, što je i jedino stanje neshvatljivo umu. Stari Bog je poželeo da bude nešto, i Univerzum se pojavio; Novi Bog želi da bude Ništa i nastaje" Nakon što je ovo napisano, usledilo je stanje bljeska (iluminacije, prim.prev) čiji je odraz uhvaćen telom. Tako radostan postade, da se okretao u ludom plesu ispunjen muzikom. Bio je pritisnut ograničenošću sobe, ali "Ja" beše Slobodno, tako da to nije puno smetalo. (Ovo je drugo iskustvo da ritam ispunjava telo, i uzrokuje da se okreće i pleše u cilju da nekako nađe izraz.)

9. April. Počeo s čitanjem oko 8.30h ovog jutra. Za vreme jutra je izgubljena ideja "ega" i realizovanja Svega kao Sopstva. (Ostavio zapisivanje na par sati.) Našao sam da je strašno teško opisati i najbeznačajniju ideju onoga što se dogodilo za vreme tog stanja, iako je značajno da to učinim što bolje mogu. Da *tamo nema duše* (ili: tamo je ne duša, prim.prev) pogodilo me poput strahovite praznine. Da "*ja ne, i nikad nisam postojao kao ja*" dolazi kao predivna realizacija dok Svest nerealnosti "ja" još traje. Sa gubitkom "ega" dolazi Svest da je sav univerzum stvari i ljudi samo deo Stanja u koje sam dospeo. Onda ako ovo malo telo i umre, egzistencija još uvek preostaje u svim drugim Delovima Univerzuma, i tako promena zvana Smrt, koja se dešava u raznim atomima, svo vreme, ne pravi nikakve razlike. Da li postoji ijedan razlog zašto neko ne bi gledao na sve stvari i sve ljude kao na delove Samog Sebe, sve dok neko podjednako želi da dozvoli bilo kom drugom telu da vas smatra delom njegove imaginacije? Izgledalo bi da je jedan mali deo - sopstvo - bio zaljubljeno negovan, dok je u stvarnosti taj mali deo samo odraz Celine koja je pravi Ti, ali čak i to stanje mora na kraju odstupiti pred Moći Ništa.

16. April, 8.30h. Završio sam čitanje *The Life of Buddha*, i onda legavši, posvetih se Meditaciji. Disao sam pravilno i duboko neko vreme, posle toga zaustavljao sve ulaske dva ili tri puta. (Shanmukhi Mudra.) Onda sam prešao u stanje koje je bilo praktički bez želja. Mogao sam osetiti Cilj, ali je želja da pomognem drugima učinila nemogućim da Postanem Stanje koje sam kontemplirao. Posle toga, bio sam iznenađen jer ispuštajući sam dah iz tela (izdišući, prim.prev) osetio sam iznenadnu lakoću, kao da ću poleteti. Kako je to bilo neočekivano, nateralo me je da obratim pažnju na telo, nakon čega iako sam probao, nisam se nikako mogao vratiti u prethodno stanje. Mislim da sam u spomenutom stanju ostao pretko jedan sat, jer kad sam pogledao na sat bilo je 12h. U stvari možda je to trajalo i skoro dva sata.

Gornja meditacija ostavila je Brata V.I.O. s osećajem "Blizu ali ne Sasvim". Do izvesnog opsega, on je gledao u Cilj Ničega, ali nije uspeo Postati taj Cilj. Sledeći dan javlja se malodušnost i nezadovoljstvo. 22. Aprila dao je razumu ponovo maha i pokušao da ga upotrebi ne bi li otkrio gde se nalazi, jasno bez uspeha, jer Razum nikada ne može objasniti ono što je Van Razuma. Mislim da je na ovoj tački on započeo drugu ogromnu grešku: pokušao je da uporedi svoje iskustvo s onim iz *John St. John*; s rezultatom da kad je kasnije preduzeo svoje (magičko, prim.prev) Povlačenje, podsvesno je na njega u velikoj meri uticao sadržaj John St. John-a, iako on to ne bi hteo niti mogao prihvatiti u to vreme. U tim stvarima čovek mora biti svoj, ne neko drugi. Njegov zapis od 22. Aprila je dosta dug, i navodim ga delimično.

Voleo bih da se mogu bolje izraziti. Čitajući John St. John-a uvideo sam da shvatam čak mnogo bolje nego prvi put, kad sam ga čitao tri meseca nakon izdavanja. Tada je izgledao poput sna vrlo daleke budućnosti. A sada mnogi delovi izgledaju kao beleške mog ličnog iskustva, jedino izraženi neuporedivo bolje nego što ja mogu. Sada, koje su vrednosti iskustva koja sam postigao? Zašto je Stanje jedinstva s Adonai-jem kratkotrajno, ili radije, da li je moguće ostati uvek svestan tog Stanja? Kako to da kad čitam jedan osvrt poput "John St. John" ja znam o čemu on govori, i mogu osetiti zajedno s njim teškoću postavljanja toga u reči? To ne bih shvatio pre godinu dana, pre nego što sam zašao u određena stanja o čijoj vrednosti ne mogu uopšte raspravljati dok sam u normalnom stanju Svesti. Tada ne postoji Sumnja. Ali kako ja mogu uvek biti Siguran? Posegnuću za Equinox-om i zapisati zaključke kako mi dolaze. Navešću str. 87: "Dobro, do jedne stvari sam došao (ponovo!), kad je sve rečeno i učinjeno, Ja sam ono što sam, sve moje misli, i anđeli i đavoli zajedno, samo su promene mog raspoloženja. Moje jedino istinito sopstvo je Adonai. Jednostavno! Ali ja ne mogu ostati u toj jednostavnosti." Potpuno razumem to stanje, ali ja nisam Magičar, ja znam malo ili ništa o Ceremonijalnoj Magici, osim iz pročitanog; moji rezultati nisu bili praćeni

vizijama. Rezultati koje sam postigao bili su u prirodi postajanja stvari samih po sebi, a ne videvši ih. Ipak da nastavim: Da li je ideja povratka da pomognem drugima (vidi nedelja 16. April) samo oblik Pojave na Pragu prouzrokovane strahom od uništenja ili ludila? Ili je to ustupak mojoj slabosti, ugađanje mom "sopstvu"? Jer ja nisam ni blizu spreman da se ubacim u Struju, umesto čega se vraćam normalnoj Svesti, i pokušavam poverovati da sam "odbacio" ono što "ne smem dobiti" zbog spasa "drugih" koji u to vreme za mene ne postoje? Sigurno je teško natezanje s tim (problemom, prim.prev); ulazim u to tako da jasno formiram propozicije. Dakle, sumnja ulazi u moj um, sumnja da sam to napisao samo da bi ispao pošten u očima Brata P.A., ili bilo koga ko bi čitao ovaj dnevnik. NE... Ove prethodne misli izgleda da imaju paralelu ponovo u John St. John-u na str. 96: "Ja moram postići ili ... kraj za John St. John", izgleda jednako stanju u koje sam došao 5. Septembra 1910 kad sam odsvetloio da upitam poslednje ZAŠTO? i posle toga utonuo u Mir. Na str. 133 on kaže: "nežno, jednostavno, neprimetno kliznuvši otplovih u ništa... osetih unutrašnje podrhtavanje kako se rasplamsava u poljubac... takođe dato mi je da uživam suptilnu Prisutnost mog Gospodara u unutrašnjosti kroz svih dvanaest dana. Ali on se povukao u Sebe... ostavljajući iskazivu utehu, Mir... Mir". Da, tako je i u meni Mir preostao, ali ponekad ne mogu sebe povezati s Tim, ili ne uspevam da to činim, ometen Mayom. Tada dolazi zapis trinaestog dana: "Bivajući uvučen u Tišinu, neka i boravim u toj Tišini. Amen." Tu sam sad zbunjen. Da li je John St. John postigao trajno stanje tako da ga više ne može iznenaditi glupa greška identifikacije s svojim telom, ili nije? [3] Ali kakve to ima veze s V.I.O.? On sigurno nema ništa s C.S.J. Ali kako ja stojim? Ovo je izgleda moje stanje: dok sam pri normalnoj Svesti, znam da sam Ja (ili Ne Ja) uvek u stanju u kojem ponekad uhvatim odraz kada shvatim da sam ne ja. I dalje, to je najjasnija originalna misao koju sam izrazio ovo popodne, i to je loše. Naravno, dosta sam zadovoljan, samo kad počnem misliti i rasuđivati o stvarima onda postajem nespreman. To je odprilike vreme kada zaćutim.

I 30. Aprila, tri meseca propisana od njegovog Neofita, primiču se kraju. On piše: "Osećam da su bila dobro provedena, i da sam postigao bolju kontrolu mog tela i uma, ali shvatite *koliko mnogo* se zahteva pre... $0 \times \infty$. Mir svim bićima. Amen."

DEO IV

30. April 1911. do 13 Oktobar 1912.

Brat V.I.O. je iskusio razdoblje "Suše" koje gotovo neizbežno sledi Delimični uspeh. U nedelju, 7. Maja on piše:

Već celu nedelju nisam uneo zapis u ovaj dnevnik. Izgleda da gubim kontrolu, a moj dnevnik, koji leži netaknut na polici, izgleda kao strašna neman. Zabrinjava me kad ništa ne zapisujem: a ipak zahteva veliki napor samo ga dodirnuti ili otvoriti, a zapisivati u njega svaki dan čini se poput nadljudskog zadatka. Zašto je to tako? Radio sam vežbe ove nedelje kao i obično, samo malo ranije, jer moram biti u kancelariji u 8.30 a ne u 9h kao pre. Mislim da bi mi Brat P.A. mogao pisati. Osećam da me testira, i pokušaću da verujem u to. Znam da u stvari to nije važno, ali ja sam sada slab, i treba mi mali prijateljski podstrek i par saveta. Osećam se tako da bih sve to napustio, ali možda je i celi trik upravo u tome što mi je tako teško! Ah, sigurno sam začaran "sušom". Ali ja ću istrajati dalje, Dalje, DALJE, i unutar, Unutar, UNUTRA. O, za jedan poljubac, ili odjek Poljupca, Moj Gospode Adonai. Ja čeznem za Tobom, ja Gorim

[3] On je završio svoj trenutni rad, i vratio se nazad u svet, kao u *Liber VII* , II: 51-53, podarivši sebi ovaj Blagoslov. - O.M.

od žeđi za Tobom. Neka nestanem u Tebi! Amen.

Subota, 10. Jun 1911. Noćas moram nešto zapisati. MORAM. A i vreme je. Zašto to nisam učinio ranije? Zato jer sam iskusio "sušu" prošlog meseca, a nisam učinio nikakav određeni napor da je prevaziđem, već sam se čvrsto držao malog atoma istinskog znanja koje sam ostvario, okretao moje lice stalno ka istoku, i mučio se i dalje s ovom materijalnom egzistencijom i kancelarijskim poslom koji sam preuzeo.

Osećao sam neprekidnu čežnu za onim "Nečim" ili "Ničim", čiji odsjaj se spustio na mene, i *Čekao*. Možda sam trebao *Raditi i Čekati*, ali nisam. Dosad nisam ništa čuo od Brata P.A., ali pišem i dalje ovog meseca, govoreći mu da bih želeo da učinim nešto kako bih barem malo pomogao drugima, i pitam ga ako ima vremena da me posavetuje o tome. Danas sam primio "Equinox" naručen prošlog Aprila. Bio je poslan u klub mog brata, i ležao je tamo mesec dana, svo vreme dok sam čekao i nadao se njegovom prispeću. Onda, kada je već nestalo nade, ostvario se njen tračak. Došao je poput gutljaja nektara žednom hodočasniku, i čudesno je koliko sam se bolje osetio. Beleška o Neofitima i Iskušenicima me podsetila na ćutanje Brata P.A., i potvrdila ono u šta sam sumnjao: da je njegovo odlaganje odgovora - test. Ta činjenica je ohrabrujuća, jer ma koliko bila teška proba, to je naučilo moj um na rad, pisao on ili ne, naučio sam da svoj put izgrađujem sam, bez tuđe pomoći ili ohrabrenja.

Bio je takođe zadovoljan kad je našao neke od svojih iskustava više ili manje potvrđene u *Liber HHH*, o čemu piše:

M.M.M. 2, spominje dah "kako pleše na koži, itd." Iskusio sam to, i pitao Brata P.A. za uputstva o tome. Ponekad, posle jakog disanja bio sam ispunjen tim doživljajem. Mislim da razumem "bljesak munje", ali ću eksperimentisati. Moje sadašnje znanje liči na zbir munja u letnjoj oluji. Sičušna tačka svetla mi se uvek ukazivala, i došao sam do zaključka da treba biti držana u zenitu. Vrh Svetlosne kupe nisam iskusio. II. A.A.A. spominje ideju o razmatranju vlastite smrti. To mi je palo na pamet i izraženo je već i pre moje prve iluminacije: to mi služi i kao potvrda da sam bio na pravom putu. Bez sumnje spomenuću ove meditacije potpunije kad dođe vreme.[4] Uvek sam se čudio kako sam dospeo u stanje koje sam onda iskusio, i ovaj primerak Equinox-a osvežio mi je pamćenje i dao uputstva za postignuće, bez sumnje, mnogo celovitijeg rezultata, samo trebam da radim, i to sa velikim R.

12. Jun 1911. U subotu, noć, prihvatio sam se "mišljenja unazad" i uspešno obradio dva dana bez prekida, tokom prvog dana, i praktički nijednim tokom dana pre, osim par malih incidenata tokom sati provedenih ujutru na poslu. Kad sam došao do misli o ustajanju u subotu ujutro i dospeo do "praznine" iskusio sam neke mentalne vizije i "mešanje telefonskih linija", ali ne mogu reći da li su bili povezani s bilo kojim snom: tada sam se odjednom našao kako ležim u krevetu s poslednjim mislima prethodne noći u umu. Juče sam pročitao članak o tom predmetu ("Trening Uma") pažljivo, i naučio formulu četiri velike meditacije o Ljubavi, Sažaljenju, Sreći i Ravnodušnosti. U toku noći ponovo sam prihvatio "mišljenja unazad" ali iskusio više teškoća jer su uslovi bili loši. Ipak, jednom počevši, dospeo sam unazad kroz nedelju, i vrlo blizu, ili možda gotovo potpuno kroz prethodna dva dana: tada izgubivši kontrolu i zanevši se, grubo sam prihvatio prisećanja celokupnog mog života, ali iako kratko - bilo je mnogo teže nego što sam očekivao. Setio sam se stvari povezanih s ranim detinjstvom prilično tačno, ali naravno ne baš potpuno povezano. Tada se nešto desilo što uistinu nisam očekivao, i samo kasniji ogledi će dokazati da li je to bila iluzija ili ne. Pokušavajući snažno

[4] Uočite kako se i najmanja tromost u pisanju dnevnika osvećuje. Dnevnik je i mapa i brodski dnevnik hrabrog kapetana na Prekrasnom Putovanju!

da rascepim prazninu, iza svega, imao sam neočekivano jasnu senzaciju kako ležim na krevetu s ljudima unaokolo, i posebno jednog starijeg čoveka u crnom somotu i pantalonama do kolena (odeća 18. veka, prim.prev) kako se naginje iznad mene; prvo sam osetio da je moj staratelj. Ideje koje su došle, da sam dosta mlad, i da imam neku bolest poput tuberkuloze, da je porodica bogata, a kuća seoska rezidencija.

Ove impresije su bile veoma realne i dosta neočekivane, ali kako ja jesam sklon tuberkulozi, i dosta mlad, izgleda da bi vrlo malo mašte bilo potrebno da se ispuni ostalo. Ipak, spominjem to iskustvo jer je različito od bilo čega što je u mom pamćenju.

8. Juli 1911. Pre dve nedelje primio sam pismo od Brata P.A.[5] u odgovor na moja prethodna dva. Bio sam obradovan da čujem nešto od njega, održao mi je dobar govor, i dao neke nove instrukcije. Želeo je znati šta sam mislio sa izjavom da sam postigao Samadi, ili nešto veoma slično tome, u poslednjem danu Avgusta, i ubrzo nakon toga počeo zarezivati svoju ruku. Nisam dosad odgovorio na to, ali ovoliko za objašnjenje: (1) Nikad nisam spomenuo Samadi, niti se sećam izjave da sam ga postigao. (2) Ja jesam ostvario stanje Svesti koje je imalo dugotrajni efekat na moj život, i učinilo moje stavove potpuno drugačijim nego do tada. (3) Jezik, kojim sam opisao to stanje je potpuno prirodno, kao najprimereniji opisu stanja meni dotad nepoznatog. (4) Mogao sam upotrebiti jezik višeg plana, nego onog na kome sam bio, mada ne vidim zašto. (5) Započeo sam kontrolu tela nekoliko meseci kasnije, kad sam u izvesnoj meri izgubio u potpunosti sećanje na to stanje, ili radije, kad je ono bilo malo više nego sećanje, takođe kad sam prvi put video sliku čovekove ruke u Equinox-u, najpre sam se plašio da posečem svoju, ali shvatio sam da je najbolje izvesti vežbu i pobediti strah od malo telesnog bola. Učinio sam tako i nije mi žao.

Ovo pismo od Brata P.A. koje daje nove vežbe, itd., kombinovano s nešto shvatljivog nezadovoljstva od strane Brata V.I.O. zahvaljujući njegovom stanju, uzrokovalo je da preuzme drugo redovno razdoblje rada u trajanju od 32 dana, posle čega je zapisao, izgleda, veoma malo sve do 25. Marta sledeće godine, 1912. On je tada eksperimentisao sa SSS delom *Liber HHH*, iz *Equinox*-a br. 5 i ostvario automatsku ukočenost. On piše: "(1) Mozak postaje nabijen s električnim fluidom ili Pranom, ustvari celo lice i ruke postaju kao povezani s električnom baterijom, isto tako mozak izgleda bistar ali prazan. (2) Ne može probuditi kičmu od "Yoni", ali nakon ustrajnih pokušaja, deo upravo ispod Krsta postaje oživljen, zatim deo pod rebrima, pa prsa, i onda zatiljak. Struja postaje veoma jaka i gotovo nepodnošljiva. Celo telo postaje savršeno automatski ukočeno. Ruke nam se čine čvornovate i izobličene, iskrivljane usled pritiska snage u njima (ovo sam uzgredno primetio). Stopala takođe postaju ispunjena životom, itd." On je imao neka iskustva s praničnim strujama u svojem telu već pre, u stvari 1910, ali nikad tako jako i potpuno. Onda je on to, i uopšte svoj napredak, javio Bratu P.A.

[5] Brat P.A. nije bio Neofit, ali je određen da prima druge Iskušenike radi administrativnih olakšica. Ovo komično pismo je bilo očigledno kršenje pravila Reda. Brat P.A. je bio pod utiskom da čim neko dospe u Samadi, on treba da zevajući kaže svoje "Nunc diminitis".

Taj događaj bi trebao biti upozorenje svima onima pod nekim autoritetom da ne smeju nikako kršiti striktne instrukcije Reda, koliko god im se prednosti takvog dela činile.

Rezultat predpostavke Brata P.A. da treba samo učiti Brata V.I.O. umesto da se posveti svom vlastitom napredovanju na stazi, je bio ispad iz Reda u potpunosti, ostavljajući sebi kao spomenik samo ovu blesavu epizodu, u kojoj se pojavljuje kao mali dečak koji je trebao upecati veliku ribu dok je lovio girice.

Da je prionuo uz pravila Reda, i prihvatio se svog posla, i prosledio V.I.O.-v dnevnik svojim nadređenima, koji su dovoljno zreli da ga interpretiraju, mi ne bi imali ovaj sajan primer posledica drskosti i gluposti da nas vodi u budućnost, i da oživi naš pregled dnevnika našeg savesnog V.I.O. s malo zabave u pravom trenutku. - O.M.

U Julu primio je pismo od Brata P.A., koje kaže da je sada došao u stanje kad može preduzeti jednu Operaciju Prizivanja Adonai-a [6] koja bi zahtevala šest nedelja rada, a poslednjih dvanaest dana bi trebalo biti u potpunom Povlačenju. Prvo nije video ni jedan mogući način da to preduzme, zbog: (1) porodičnih obaveza, (2) posla u kancelariji, (3) nedostatka novca. Ali ipak odsvetloio je da ide dalje bez obzira na teškoće i valjano započeo u ponoć 31. Avgusta. Od tada do 18. Septembra zauzet je Pripremnim radom, a od ponoći 18. Septembra do ponoći 30. Septembra Pročišćavanjem. 1. Oktobra do 12. Oktobra - Pravo Povlačenje, i 12. Oktobra Invokacija Svetog Anđela Čuvara. Sve to je značilo veliki trud i nevolje, mnogo novog iskustva, ali u celosti bilo je neuspeh, tj. Korak na Stazi. Za vreme tog povlačenja izradio je Štap, ali ne kao Simbol svoje volje već kao Simbol Volje Adonai-a u njemu. Bilo bi vrlo teško reći da to Magičko Povlačenje nije dalo nikakvih rezultata, iako nije dalo Jedinstven Željeni Rezultat. Vremenom on je načinio 671 zapis u svom Magičkom Dnevniku, i svaki od tih zapisa direktno se tiče ove stvari; on se obavezao da ostvari stanje uma nešto drugačije od normalne Svesti. (Interesantno je napomenuti da je 671, čudnom koincidencijom, numerička vrednost Adonai-a, slova pisanih u celosti, tj. Centralne ideje Invokacije.)

Mi nećemo ulaziti u detalje različitih vežbi koje je izvodio tokom tog perioda, ali da bi sačuvali celovitost možemo spomenuti Nekoliko fragmenata zapisanih kroz par poslednjih dana Povlačenja.

9. Oktobar, 21.06. (Ovo je bio 9. dan odeljka C i 39. dan kompletne Operacije.)

"Stanje" postaje sve teže i teže opisivo, u stvari mogu reći da ne znam kako bih ga opisao. Gotovo da mogu reći da se osećam "normalno", a ipak postoji fina razlika. Postoji (mislim) potpuni nedostatak straha, brige, gađenja, radosti, tuge, patnje ili bilo kojeg ranijeg stanja, i to izgleda kao stanje smirenog promatranja bez ikakve želje da se bilo šta kritikuje. Smatram, kao činjenicu, da je to stanje ravnoteže. Mislim da je imam. To je prazan hram koji čeka useljavanje Boga.

22h. Iskusio sam još jedno neobično stanje upravo sada. Zatvorivši oči na par trenutaka (koncentrišući se), zamislio sam da pokušam misliti unazad (prisetim, prim.prev) na poslednjih par stvari koje sam činio, ali shvatih koliko god pokušavao, ne mogu se prisetiti stvari učinjenih čak i samo trenutak pre. Sve je bilo neobično iskustvo sadašnjosti, i nije bilo izvlačenja iz toga. Koncentracija je Delovala baš kao magnet, i postala je automatska. Ponovo pokušavajući da pogledam unazad ovo povlačenje, ono se ukazuje kao "Samostalno stanje Svesti", a ne kao broj događaja. Trebao bih uistinu da čitam svoj dnevnik ako želim saznati bilo šta o tome šta se desilo malo pre.

Krajem desetog dana ovog odeljka C i početkom idućeg dana mislim da je došlo do kulminacije Operacije, jer on piše:

11. Oktobar 12.30. Dan započeo a ja sam klečao za oltarom od ponoći do 0.28. Za to vreme moj Gospod Adonai počeo se manifestovati u meni, tako da je moje biće bilo zavijeno u neopisiv bljesak. I moje telo je bilo ispunjeno ushićenjem njegovog dolaska, sve dok se krik nije oteo sa mojih usana: "Moj Gospode i moj Bože". Nema reči da opišu Tebe, moj Voljeni, iako ja drhtim od radosti Tvog prisustva, osećam da je to samo početak odražavanja Tebe. O Bože, ponesi me beskrajno daleko, čak i izvan ovog Bljeska. Učini me krajnje rastočenim u

[6] Niko nema pravo da daje i najmanju sugestiju drugome, kada bi trebao ili ne preduzeti ovu kritičnu i centralnu Operaciju. Mešanje na bilo koji način između čoveka i njegovog Svetog Anđela Čuvara je najnepodnošljivija drskost. - O.M.

Tvoju Esenciju. Amen.

Ali ipak, tokom DANA 12. Oktobra kad je došao do stvarne upotrebe svoje Invokacije (pripremljene i iluminirane za vreme povlačenja) očekivali bi da se Rezultat dogodio, ali on piše:

U tačno 18.30 ušao sam u Hram, upalio tamjan i obukao odoru. Kako je sve bilo u redu klekao sam u molitvi i u 19h ustao i obavio Terajući Ritual Pentagrama, zatim uzimajući ritual (tj. beleške o izvođenju rituala, prim.prev) u levu ruku a dižući štap u desnoj, polagano i jasno sam čitao Zavet i Invokaciju. Nakon toga bio sam primoran da učinim određeni Znak s Štapom. I Reč koja je došla k meni je bila... Klečeći, osetio sam se veoma smiren i čekao sam... posle, u skladu s mojim shvatanjem, ugasio sam svetlo ostavivši samo uljanu lampu s maslinovim uljem da gori, legao sam na pripremljeno mesto i čekao... i sve je bilo veoma tamno i mirno, s osećajem potpunog mira i kontrole; čekao sam.

… I ništa se nije dogodilo. Onda nešto kao da mi je reklo da ustanem i kleknem ponovo uz oltar, samo sam čekao, ali uskoro sam ustao i stao uz oltar, i osetio sam "Ja sam ono što jesam": ali nije bilo previše radosti u misli, i sada sam znao da sam učinio sve, ama baš sve, za dobro mog razumevanja i sposobnosti... Počeo sam shvatati da sam pogrešio, ali kada i kako nisam znao. Nisam se dao obmanuti bilo kakvim umišljenim uspehom, prevladao sam strah od greške, i sada, čak i kao umoran ratnik, krenuću natrag u svet - i BORITI SE.

Sledeći dan. Haos. Razum je potpuno nedovoljan da razreši problem. Ovde sledi određeni odlomak od Ezekiela.

"Sine čovečji, evo, nenadnom smrću oduzeću ti radost očiju! Ne tuguj, ne plači i ne roni suza! Jecaj tiho, ali ne žali kao što se za mrtvima žali! I povij oko glave povez, a na noge obuj sandale. Ne prekrivaj brade i ne jedi žalobničke pogače. Ujutro tako prorokovah narodu, a uveče mi žena umre, te sutradan uradih kao što mi beše zapoveđeno. Narod me na to zapita: "Nećeš li nam reći što znači za nas to što ti radiš?" Ja im odgovorih: "Dođe mi reč Gospodnja: Reci domu Izraelovu: Ovako govori Gospod Bog... A Ezekiel će vam biti primer: učinićete sve što je i on činio. Kad se to dogodi, spoznaćete da sam ja Gospod. A ti, sine čovečji, tog dana kad im oduzmem snagu, dičnu radost njihovu, radost im očinju, slast duše njihove... Tog dana će se tvoja usta otvoriti, i ti ćeš... progovoriti... I tako ćeš im biti znak. I oni će spoznati da sam ja Gospod!" Amen. (Ezekiel, 24: 16-27. prim.prev)

Poslednja opaska: ISTINA mora uvek biti jedna. Šta god ja očekivao, ja to ne nalazim. Ali zašto bih bio tužan ako sam izložio neke od svojih iluzija? Oslanjao sam se na istinu, a Istina uvek ostaje, jer Istina je uvek Jedna, da, Istina je Uvek Jedna. Amen.

DEO V

1. Januar 1913 do 31. Decembar 1913.

Sada moramo preći na dnevnik Brata V.I.O. za godinu 1913. Ne mogu pronaći zapis o periodu između 13. Oktobra 1912, kad je završio Povlačenje, i 2. Marta 1913 kad je ponovo počeo voditi redovan zapis svog rada. Tog datuma je zapisao:

U poslednjih par dana dogodili su se neki značajniji događaji. Prvo, moram spomenuti da od mog povlačenja nisam čuo ništa od Brata P.A., osim da je P.C. primio moj dnevnik. U ...

primio sam pismo poslato iz Londona 10. Januara, od Kancelara A.˙. A.˙. u kojem me pita za rezultate mog rada od kada sam postao Iskušenik. Odgovorio sam 26. Januara, i bio iznenađen i obradovan 26. februara kad sam primio odgovor kojim me unapređuju u Razred Neofita, s priloženim neophodnim dokumentima. Odgovorio sam na to 28. februara.

Ovo pismo od Kancelara A.˙. A.˙. koje unapređuje Brata V.I.O. u stepen Neofita, sadržavalo je sledeći pasus, a koji je značajan u svetlu kasnijih događaja:

"Mi želimo da naša Zajednica bude Zajednica Sluga Čovečanstvu. Doći će vreme kada ćeš postići iskustvo 14-tog Ætir-a. Postaćeš Majstor Hrama. To iskustvo mora biti praćeno sa onim 13. Ætir-a, u kome Majstor, potpuno odbacivši sve ideje svog postignuća, posvećuje sebe isključivo brizi za druge."

Godina 1913. je bila značajna za Brata V.I.O. na više načina. Tokom tog perioda bio je prisiljen da stoji sam, da se osloni na samog sebe i svoje procene, što je pravi put njegovog vođenja života i rešenje njegovih porodičnih teškoća kao i okultnih problema. Štaviše, kako je ranije napomenuto, on je bio pod vodstvom nekoga na koga je gledao kao na svog Neofita, i u kojeg je položio svo svoje poverenje. Tako se sada našao u jednoj od najtežih situacija, moravši da bira između nastavljanja tog vodstva (od strane P.A., prim.prev) i regularnog sistema treninga iskazanog u Spoljnom Redu A.˙. A.˙.. On se mora ili odreći ponuđenog stepena Neofita i raskinuti veze s Spoljnim Redom, ili u potpunosti napustiti rad pod vođstvom Brata P.A.. O razlozima za to se ne možemo baviti na ovom mestu, a niti bi oni bili od neke važnosti za naše čitaoce. Dovoljno je reći da je Brat V.I.O. obavezao sebe da radi po određenim smernicama šest meseci, a da je te smernice izneo Brat P.A.. Negova dužnost bila je tada prilično jasna, tako da se je on praktično odvojio od vodstva, bilo od svog ranijeg Neofita, bilo od svog novo ukazanog Zelatora, sve do završetka perioda rada uz koji se osetio vezan zavetom danim samome sebi, a svo to vreme do kraja je radio predano i dobro. Oni koji su ga vodili i usmeravali njegov život učinili su put njemu jasnim, i on se našao u položaju da prihvati uputstva A.˙. A.˙. došavši tako pod direktno vodstvo Brata O.M.. Taj događaj se ni u kom ssvetloaju ne odražava na Brata P.A. prema kome je on uvek osećao veliku ljubav i poštovanje. Okolnosti koje su vodile ka toj promeni bile su izvan sfere uticaja Brata V.I.O., i još je teže prosuditi zbog njegove izolovanosti u Kanadi. S tom kratkom aluzijom na promenu u okultnim dešavanjima mi možemo preći i na odgovarajuću promenu u njegovoj materijalnoj okolini, jer iako je nastavio sa uobičajenim kancelarijskim radom, on je živeo tokom toplijeg dela godine pod šatorom pokraj morske obale, što je zahtevalo nekoliko milja hoda svakog dana, a to ga je više približilo prirodi. Takođe pridodavanje "malog stranca" njegovoj porodici je imalo značajan uticaj na njegova kućna dešavanja, i bilo je poput ključa za rešenje određenih problema koji su ga mučili u tom pogledu.

Tokom perioda od 2. Marta do 4. Septembra možemo reći da je radio sam, njegov dnevnik pokazuje 340 vežbi meditacija, najviše u Asani zvanoj Zmaj a u trajanju od par minuta do i pretko sata, ali većina njih bila je relativno kratka - prosečno oko dvadeset minuta.

Nakon toga postoji pukotina, za vreme koje je većinom radio i ujutru i uveče, i nije učinio niti jedan dalji zapis sve do 9. Novembra. Od tada do 31. Decembra zabeleženo je pretko osamdeset praksi.

O detaljima tog ranog rada nije potrebno govoriti u celosti, ali kad je poslao svoj dnevnik Bratu O.M. on mu je bio vraćen s različitim beleškama i komentarima koji su bili od ogromne pomoći i vrednosti za Brata V.I.O.. Izabrao sam tako komentarisane odlomke, jer su skloni da budu interesantni i korisni drugim studentima. Komentari Brata O.M. su u zagradama.

2. Mart 1913. Pun sam žara za služenjem od kad sam se povukao; želio sam da uzmem novi Moto "čeznem da služim", ali nisam mogao naći latinski ekvivalent.
("Volo servare" bi poslužilo. Ali bolja ideja je "Želim pomoći" nego "služiti". - O.M.)

22. Mart. Žao mi je što sam zbog mlitavosti ovog jutra propustio vežbu.
(Kad otkriješ mlitavost koja te ubija, udvostruči vežbu. Siguran lek! - O.M.)

25. Mart. Asana Zmaj. Mantra A.M.P.H. 21.39 do 22.34 - 55 minuta. Prekida 14-18, najviše laganih. Nijedna smetnja. Rezultati: Darana, dobar osećaj na koži i automatska ukočenost. Gubio sve ličnosti najveći deo vremena, ali to sam ustanovio ponoću "prekida" koji ih oživljavaju. Mozak je ubrzo automatski preuzeo Mantru. Nakon malo vremena Iluminacija u mozgu. Pri kraju video neke vizije mora i sl. (površno). Vreme i prostor uništeni kroz najveći deo vežbe. Dobro.
(Početak dobar - kraj loš. - O.M.)

30. Mart. 17.15 do 17.46 - 31 minut. Prvo sam izbrojao sedam prekida, a onda postao koncentrisan i prestao s brojanjem. Smetnje: (1) šnala je pala na pod, i uzrujala me. (2) R. je zvala.
Rezultati: dah nastaje na koži i "svetlo" nastaje. Počeo sam se koncentrisati na kičmu. Pri kraju odverglao automatski niz besmislenih reči. Primetio sam još pre da to dešavanje vodi u neku vrstu ekstaze. Ali trebao sam sve napustiti jer me Ruby pozvala na čaj.
(Dobro, ali čestita žena je iznad Rubina, i nikad ne zove svetog čoveka na čaj. - O.M.)

4. April. Kontrola tela. Dok sam bio u kancelariji držao sam levi lakat postrance: 3 sata. Želeo sam videti da li će to biti stvarno lako i našao da nemam problema u održavanju.
(Dobro, ali pokušaj nešto teže. - O.M.)

6. April. 21.20 - 22h. Zmaj. Ova meditacija je jedna od najboljih. Brzo sam osetio Pranu kako prožima telo. Opazio da mudrost prožima crninu razumevanja. Mozak postao svetlucav. Telo nepomično. Tenzija prošla i snaga je koncentrisana u korenu nosa. Koncentrisan na Adžnu. Ličnost nestala. Pokušao sam da projektujem svesnost pravo gore. Odjednom ometen od R. koja je bila u krevetu do mog. Teško mi je bilo za trenutak ustanoviti gde sam, i morao sam se koncentrisati na telo da se povratim u normalu.
(Veliki je hendikep imati bilo koga u sobi. - O.M.)

8. April. 21.25 do 22.11 = 46 min. Zmaj. Samo um i promatrač preostaju. Vraćajući pažnju na promatrača kao da se javljaju trenuci beline, praznine. To nije praćeno iluminacijom ili radošću, i mogli bi se zabrinuti zašto je neko otišao tako daleko da postigne to. Možda želja nije potpuno uništena. Primetna nesklonost napuštanju stanja.
(Ovo zvuči bolje. - O.M.)

13. April. 23.21 do 23.36. Zmaj. Određeni bljesak se pojavljuje u misli da sam ja samo mali dečak Velikog Oca. Radost. Radost.
(Da: previše emocionalno. - O.M.)

19. April. 7.07 do 7.20. Ništa određeno. Postoji izvestan kvalitet bljeska koji je svojstven za koncentraciju, ali inače neopisiv.
(Ovo je loše. Ti radiš stvari dobro, i radiš uporno; ali tvoj stav je potpuno pogrešan. Osećam neku vrst sentimentalnog oštećivanja tvog naučnog pristupa. - O.M.)

20. April. 14.40 do 15.10. Napustivši kuću oko 14.15 penjao sam se na planinu sve dok nisam našao usamljeno mesto; tamo sam klekao i izvršio vežbu disanja. Osetio sam Pranu po celom telu. Prizvao Adonai-a i pokušao ujedinjenje s njim. Briljantno belo svetlo ispunilo je područje Svesti. Uzdigao se kao Adonai i izveo Ritual Pentagrama, tada sam se molio glasno i tečno, pokušavajući da ujedinim Svest s celokupnom prirodom. Klekao ponovo u meditaciju i ustao mnogo osnaženiji i s osećajem Svete Prisutnosti.
(Ovo je odlično za početnika. Ali zapamti - sve te svete iluminacije su samo prekidi. - O.M.)

Beleška: Sledećeg dana mi je teže i teže da zapamtim bilo koji detalj ovih praksi. Koncentracija je bila dobra. U ovom primeru na kraju vežbe se nisam mogao setiti vremena početka, iako verujem da sam korektan. Razmišljao sam kasnije više puta o tom gubitku pamćenja. Da li je to rezultat, ili je to greška?
(To je po pravilu dobar znak. - O.M.)

9. Maj. 22.20 do 22.43. Zmaj. Astralno putovanje bez većeg značaja. Nisam se mogao ispravno identifikovati s likom. Čini mi se da vidim oblik dok delujem u njemu.
(Ovo uopšte nije tako loše kao što zvuči. Ne brini dok je oblik (ili: lik, prim.prev) sigurno u samog sebe. - O.M.)
(Ovo bi, usput, bila informacija od znatne pomoći, da je Brat V.I.O. imao na vreme, mogao je učiniti i mnogo više dobrih Astralnih putovanja. Ovaj nedostatak samopouzdanja izgleda da je i kočnica za mnoge Studente koji bi inače mogli putovati Astralom dosta uspešno.)

21. Maj. 20.45 do 21.34 = 49 min. Palčevi u ušima; prvih 25 min. u Zmaju. Tada sam legao na leđa. Grč u levoj nozi pri promeni položaja. Nakon što su se glasni zvukovi stišali, postao sam skoncentrisan na zvuk zvonjave u levom uhu. Um je postao smireniji, i čuo sam zvuk malog srebrnog zvona, veoma jasno i prijatno, kako zvoni izvestan broj puta. To opet u levom uhu. Tada sam čuo zvuk metalnog kuckanja (ako mogu upotrebiti taj izraz) veoma nejasno u desnom uhu. Mora da je um bio dobro skoncentrisan, jer je vreme brzo prošlo.
(Zvuči dosta dobro. - O.M.)

7. Jun. Beleška. Ovo poslepodne dok sam se odmarao u udobnoj fotelji umalo sam zaspao, ali ipak neko vreme sam se koncentrisao. Kad me je R. zamolila da ustanem i učinim neki poslić za nju, pre ustajanja stavio sam ruke pred oči i ugledao svetlo - tako posebno da je vredno spominjanja. Ono je ostavljalo utisak kao da je tri različite stvari u jednom. Mrtvački crno, prekrasno nebeski plavo, ali u isto vreme srž toga je bilo briljantna svetlost. Dosta je teško opisati rečima.
(Čini se veoma dobro. - O.M.)

(Može se napomenuti da se Brat V.I.O. dosta zaokupio s kontemplacijom o Steli Otkrovenja, dovršivši tada Pantakl Nuit-e, i pridobivši sigil toga tokom dana. Ta posebna svetlost je poput žiga svojstvena za Stelu. - O.M.)

18. Jun. 22.34 do 22.53 = 19 min. Pranajama u ritmu 10, 20, 20. Pravilno i lagano. 5 min. meditacije. Um pročišćen i miran. Izgleda da je učinjen neki napredak, i da postoji određena lenjost prema vežbi. Istina je da ja sve više i više upotrebljavam čistu esenciju. Ako se pojavi neka briga, automatski se okrećem Onom unutar što je raspršava i obnavlja ravnotežu. To je ono NIŠTA s kojim dolazim u bliski kontakt za vreme meditacije, ali ono je uvek prisutno, to je činjenica. Verujem da je ono istinski Kamen Mudrosti koji pretvara sve u zlato. Kada imenujem to, nazivam ga Adonai. Najčešće um utone u to stanje bez razloga ili argumenta.
(Da: čini se da bi više vremena trabalo posvetiti Radu. Ali Napredak, obzirom na to, nije uopšte loš. Ipak, ja ne volim osećaj samodopadnosti. Ništa ne može zameniti naporan rad.

Neko koga znam (ili ne znam) čini više stvarnog napora nego ikad. 24 potpune Magičke Ceremonije u prvih 5 nedelja 1914. godine, i oko dva sata pisanja dnevnika svako jutro. A u ovo uključi i dva teška napada gripa i bronhitisa! - O.M.)

9. Juli, 7.20 do 7.24. Zmaj. Lošije. Pokušao sam s vežbama napolju na kiši, jer nije bilo prostora u šatoru.
Beleška: muškarac, žena i dete zajedno s svim zemaljskim potrepštinama u šatoru 12' × 10' pri kišovitom vremenu, to je sigurno rekord.
(Ja sam bio jedan od pet odraslih ljudi u šatoru 7'6 × 6' u orkanskoj mećavi na glečeru. Ali ti si pobedio. - O.M.) (' = jedna stopa = 30.48 cm. prim.prev)

8. Avgust. Beleška. Počeo sam ponovo osećati puniji život. Onih par stranica Edwarda Carpenter-a Delovalo je poput gutljaja vode života i oživilo me u velikoj meri. Osećam tajnu Radost noćas. Nemerljiva unutrašnja Radost koja menja sve i oslobađa dušu od njenih okova. Sve izgleda tako dobro noćas, ovaj običan život, šator kraj mora, noćni vazduh, osećaj sretnog umora posle dnevnog posla, prisustvo dvoje meni dragih osoba, i svih drugih kojih sam deo, prisustvo Adonai-a unutar i izvan. Dobro je živeti za to.
(To je grozno! Ne smeš zamenjivati "osećati se dobro" s mističnim stanjem. - O.M.)

9. Avgust. 21.59 do 22.26. Za vreme ove meditacije pojavilo se određeno magičko razumevanje pomoću kojeg je bilo lako objasniti bilo koji uobičajeni obekat prema simbolu Dela.
(Malo bolje. - O.M.)

18. Avgust. 23.07 do 23.13. I 6 minuta je sada teškoća. Kada će se plima promeniti!
(Plima zavisi od uticaja Sunca i Meseca. - O.M.)

19. Avgust. 19.32 do 19.42. Lagani osećaj Radosti. (Radost ometa! - O.M.)

25. Avgust. 22.33 do 22.55. Promenio sam svoju Asanu jednom za vreme vežbe i otkrio da mogu pomerati telo bez delovanja na određeni deo koji je u smirenom stanju. (Dobro. - O.M.)

26. Avgust. Mirno veče kod kuće, za koje sam zahvalan. Čini se da je tako malo uneseno u ovaj dnevnik, a toliko mnogo preostalo neizrečeno. Koliko samo neko čezne da izrazi ponekad stvari i misli a obično završava s nekim uobičajenim svakidašnjim zapisom. Mislim da ću noćas pokušati malo više nego obično. Sve ovo vreme sam se mučio uskladiti svoj um smeru delovanja moje težnje. Dan za danom nastavljao sam sve dok takav način života nije postao ustaljena navika. Vremena mojih vežbi i meditacija su se skraćivala sve dok nisu postala nekako kratka, ali kroz sve to osnovna ideja nije nikad postala zamagljena. Osećao sam se više predodređen u svemu što sam učinio, iako manje siguran u neki čvrsti cilj. Znao sam takođe da ću se suočiti s problemima u budućnosti ili sada, ali sam naučio i da se čvrsto držim rada onoga što je u rukama bez okolišanja ili žaljenja. Ne čini mi se da sam napravio neki određeni napredak, ali postoje znakovi da je to baš onako kako je i trebalo biti; možda sam previše u tom poslu da bih primetio takve životne promene. Otkrio sam da je letos priroda veoma dobra, pravedna i predivna. Zavoleo sam je mnogo više nego ranije. Tada, ponovo, zagospodario sam njom malo više; naučio sam više o plivanju, penjanju, hodanju i drugim aktivnostima kroz svakodnevne vežbe. Sklopio sam nova prijateljstva, učio od njih i podučavao zauzvrat. Sve to, usprkos skučenim mogućnostima života u šatoru i stalno prisutnoj materijalnoj oskudici. Moć povlačenja u onaj deo mene koji je Mir, slobodan od svih sukoba, ostaje uvek sa mnom. Biti promatrač svojih misli i akcija i ostaviti ostalo u potpunom miru iako često ometan spoljašnjim smetnjama - to je već svakako nešto. Još ću spomenuti

jednu važnu stvar; intenzivno čeznem za više Ljubavi, to je neka vrsta nezadovoljene težnje da prigrlim ljude, posebno žene, i ponekad prirodne stvari (ovo nije sarkazam) poput zemlje, trave, itd. Mislim da ne očekujem i ne tražim ljubav drugih koliko osećam potrebu beskrajne slobode da volim bez prepreka ili ograničenja; ali uvek kao da postoji nešto što me vraća nazad, nevidljivo, neoblikovano, ali velike snage, tako da ja žudim i širim ruke (kako i beše) ali nisam zadovoljen; i tako se okrećem i usmeravam čežnju ka toj neoblikovanoj viziji Adonai-a unutar mene. Možda će jednog dana varnica potpaliti to, i onda će se to osloboditi i buknuti; i onda?
(Ovo zvuči uistinu vrlo dobro. - O.M.)

27. Avgust. Najsavršeniji mir koji sam nakon dugo vremena iskusio.

1. Septembar. Ovo je poslednji dan šestomesečnog perioda.

9. Novembar. Skoro dva meseca kako nisam učinio zapis. Izveo sam Nekoliko laganih jutarnjih i večernjih vežbi gotovo svaki dan. Veliki deo vremena posvetio sam davanju instrukcija o okultnim stvarima onima koji su zahtevali informacije.
S. i L. su postali dovoljno zainteresovani da se jave za Studente, a W. je napokon napisao i zamolio za Iskušeništvo. Konačno sam dobio vesti od Brata P.A. i odgovorio na njegovo pismo.

26. Novembar. 23.40 do 23.55. Meditacija na Ljubav. Započeta s slanjem Ljubavi u šest pravaca prostora (Vidi "Training of the Mind", The Equinox br. 5). Postao identifikovan s Ljubavlju sve do isključenja svih ostalih ideja. To je svakako rosa koja rastapa misao.
(Opasno za početnika. Retko znači malo više nego sentimentalno dobročinstvo nekog ko je predobro večerao. Ispuni sebe s Ljubavlju, i ona će isplivati prema vlastitom nahođenju. - O.M.)

27. Novembar. Pismo od Kancelara A.˙. A.˙. Obradovan što sam ga primio jer je raščistilo pitanje koje me je dugo mučilo. Beleška. To je bilo pitanje o astralnom putovanju, spomenuto već pre.

(To je dalo Bratu V.I.O. novo samopouzdanje, i konačno nalazimo zapise o eksperimentima.)

27. Novembar. 23.06 do 23.28. Astralno putovanje. Uzdizanje na Ravni. Pokušaću izložiti ovo iskustvo u detaljima, jer je nekako drugačije od bilo kog dosadašnjeg eksperimenta. Nakon molitve sam ostvario da astral okružuje telo, i počeo se uzdizati. Pokušao sam se uspeti uz Srednji Stub. Tamno plavo, onda više purpurno. Trenutno sam našao moje astralno telo u vrsti otvorenog Kvadratnog Hrama, s četiri stuba umesto uglova, bez zidova i sa visokom kupolom. U središtu poda nalazio se kružni bazen s vodom. Neko je rekao (o vodi) "To si Ti" (ili tvoj um). Neko vreme nisam mogao ništa razaznati. Odjednom pojavila se zvezda u središtu bazena, očito odražena kroz kružni otvor na vrhu kupole. Gledavši gore nisam mogao videti tu zvezdu s mesta gde sam stajao (na stepenici pred Hramom). Neko je rekao: "Uđi u vodu." Učinio sam tako, i uvideo da mi voda dopire do vrata. Pogledao sam gore, i mogao sam jasno razaznati zvezdu. Neko je rekao: "Moraš putovati gore, kroz krov do zvezde". Učinio sam tako i otkrio da sam bez odeće. Neko vreme je prošlo pre nego što sam dospeo do zvezde, za to vreme tri puta sam kružio oko nje i sleteo. Tada postadoh svestan da je telo ustupilo mesto samom plamenu. Uzdigao sam se poput vatre u vazduh. Postao nejasno svestan da je plamen u središtu većeg tela. Pokušao se još uzdignuti, ali dođoh do crnila. Vratio sam se. Izrazio zahvalnost i otvorio dnevnik.

(Ovo je svakako veoma dobro, za početak. To bi trebalo biti ponavljano sa stalno rastućom upornošću. Utrošeno vreme mi govori više o greškama nego tekst. Dobar "uspon" (ili "dizanje", prim.prev) trebalo bi trajati 1? do 1½ sat. - O.M.)

28. Novembar. 11.05 do 11.27. Astralno putovanje. Ucrtao, pomoću Štapa, ispred mene krug (tri puta okolo) i formirao astral u njemu. Uzdigao se do velike visine. Odjednom oko mene je zablještala nit i obuhvatila me šireći se, na njen vrh sam seo. Ustao sam ali samo da bi pao, dole, dole, dole, ne baš okomito, u vodu. Uzdižući se ponovo i isplivavajući, nakon par trenutaka opazio sam brod, nešto poput gondole, i otplivao ka njemu. Veslao ga je čovek tamne kože. Bio je star i naboran, i prvo sam pomislio da je indijac. Kad sam dosegao brod i prihvatio se rukom, izgledalo je kao da će me udariti veslom, ali ne, on se nasmešio, a ja sam se ubacio u brod i seo na njegov prednji deo koji je bio visok i prekriven nekom vrstom pokrova (tende, prim.prev). Odjednom me presekla misao da čovek nije živ, nego mrtav. Smrt. Tada otplovismo u maglu, i nakratko sve postade bela praznina; sećanje na brod, čoveka i mene, nije bilo izgubljeno. Kad se magla razišla shvatio sam da čovek nije više tamo, i ja sam sam vodio brod. Kako sam izašao iz magle vode su bile plave, a ne više crne, i shvatio sam da se rađa dan. Gledao sam Izlazak Sunca, i usmerio brod u tom pravcu, veslajući tako da mi je lice bilo okrenuto ka Suncu. Izgledalo je poput Portala; ali kako sam nastavio, ono je uzišlo, i nakon nekog vremena dospelo visoko na nebo. Ugledao sam prekrasan Grad u daljini. Kupole, minareti i sl. Stigavši tamo opazio sam, po prvi put, da sam tamnoput i ogrnut samo komadom tkanine oko bokova.

Pristajući, bio sam okružen ljudima u istočnjačkoj odeći, Arapima ili Turcima, mislim. Jedan stari čovek uzeo me je za ruku, učinio sam znak Pentagrama preda njim, ali on se nasmešio i rekao: "Krenimo, sve je u redu.", i proveo me kroz ulicu popločenu oblutcima i natkrivenu kućama, sve dok nismo stigli do neke vrste džamije. Ušavši u nju on me je odveo do oltara koji je bio poduprt podupiračima sa zida, a iznad kojeg se nalazio prekrasan obojen prozor. Sa strane nalazili su se i tanki stubovi i neka vrsta kutije, slična pozorišnim kutijama. Kleknuli smo uz oltar, a on me je uzeo za ruku i rekao: "Uzdigni svoju Svest." Ugledao sam zvezdu i polumesec iznad mene, i nejasno oblikovan Krst u pozadini. Nakon toga astral se, izgleda, podudarao s telom, ali Svest astralne okoline je još uvek bila jasna. Nastavio sam uzdizati Svest, i odašiljati misli Ljubavi. Opazio sam oko sebe brojne struje misli, kako se prožimaju poput mreže, a kad je misao Ljubavi bila odposlata - cela mreža se zaiskrila kao da je obasuta zlatnim prahom. Ustrajao sam u toj misli par minuta, i postepeno se vratio u normalu. Zahvalio se i otvorio dnevnik.
(Vrlo blizu ozbiljne nevolje, moj mladi i nagli prijatelju! Izgleda da trebaš ići dosta izvan privlačnosti zemlje da bi dobio dobre astrale. Za to ja ne vidim razloge, pa mi ovo zvuči poput nedeljne propovesti. Ali ja sam ponovo i ponovo pokušao ići horizontalno i prema dole, i rezultati su uvek bili isti. Grube i neprijateljske stvari su dole, čista bića gore. Sama po sebi vizija je dovoljno dobra: jasna je i celovita. Ali ja ne vidim ni traga naučne metode u usmeravanju vizije. Objasniću više u opštem komentaru. - O.M.)

Otprilike u to vreme Brat V.I.O. izgleda da se bavio proučavanjem Jnana Joge. Postoji jednostavan zapis od 30. Novembra: "TI SI TO", bez pokušaja komentara, i sledećeg dana "Ditto, ali u manjem stepenu". 4. Decembra nalazimo na ovaj zapis:

Čitanje "Jnana" Joge oživljava veoma jasno stanje Jedinstva uzrokovano vežbom Raja Joge. Postoji jasnija koncepcija, i osećaj bliskosti Istine. N.B. Za vreme meditacije Svetlo iznad glave je počelo obuhvatati um, ali je ometeno jer me R. pozvala da dođem u krevet.

(R. treba reći da te ne sme zvati u krevet. Osećaj da te ona eventualno može pozvati je dovoljan da omete koncentraciju. Takođe, kao osnovno pravilo, veoma je loše spavati s drugom osobom u sobi. - O.M.)

5. Decembar. Sve Više i Više spoznaje Jedne Istine. TI SI TO. Dobio neku ideju da u stvarnosti postoji samo jedna "ravan", a ne mnogo.

6. Decembar, 11.22. Počeo Neti, Neti[7] ponovo. (Veoma blizu, ne sasvim. - O.M.)
22.45.
O ti Sve-prisutni, Večni Miru, gde sve nestaje i nastaje, zaogrnut u Blještavilo. Ja Te Prizivam.
O Ti neuhvatljivo Sopstvo mog sopstva, Ti Sve, gde sve nestaje i postaje Tvoje Biće. Ja Te Prizivam.
O Ti Postojanje Postojanja, Ti Znalcu Znanja, gde je znanje svega drugog izgubljeno. Ja Te Prizivam.
O Ti Apsolutni Bljesku, Ti Jedno bez drugoga, Ti u kome Vreme i Prostor više ne postoje. Ja Te Prizivam.
O Ti, koji si Bog kad mislim o Tebi, koji si Moje sopsvo kad prestanem misliti o Tebi, neka budem izgubljen u TEBI.
A ipak se nikad ne mogu izgubiti, jer Ti Jesi, koji nisi. O Ljubljeni, ja Ti dolazim kad shvatim da se nikad nisam kretao kroz celu Večnost.
O Ti Koga čovek gleda kroz čula, i vidi kao svet.
O Ti, koga čovek gleda kroz um, i vidi kao svet misli.
O Ti koga čovek gleda kao Tebe i postaje Beskrajno Blještavilo, neka ne bude niti jedne misli o odvojenosti, jer ona ne postoji. Ti si To.
Ako Te nazovem Tačkom, Ti se smeješ govoreći: "Ja sam Beskrajni Krug."
Ako obožavam Krug, Ti se smeješ govoreći: "Ja sam prikriven u Tački."
Tek ako Te prisvojim u Celosti, mogu Te odrediti. A Ko onda brine za Da ili Ne?

Ako pokušam da Te imenujem, gubim Te, o Ti Bezimeni za Večnost. Kome da Te otkrijem, jer nikad nisi bio poznat osim Tebi samom?
Svakako reči su isprazne, O Ti koji si s one strane Tišine. Aum.
(Ovo je vrlo dobro. - O.M.)

11. Decembar, 21.52 do 22.37. Meditacija u Asani Zmaj, kao i obično. Par puta duboko udahnuo ispunjavajući telo i um s Ljubavlju, i tada izdahnuo dok je ona tekla kroz mene. Upotrebio mantru: "Sopstvo je Ljubav. Sopstvo sam Ja.", posle sam je promenio u "Sopstvo je TO, to Sopstvo sam Ja".

Oči polu-zatvorene, fiksirane na nos. Zatvorio ih negde oko sredine meditacije i usmerio na Adžnu. Veoma malo nametajućih misli.

Odjednom sve je postalo briljantno svetlo sa kojim sam postao poistovjećen.

Realizacija Jednosti. Nema sumnje da je to bila svakako Unija sa Višim Sopstvom. Tada se opet pojavilo pitanje: "Šta s Drugima kada ovo stanje ponovo splasne?" Tada kao da je glas jasno progovorio unutar mozga rekavši: "Zaista, kad si tako ujedinjen, ti si jedno sa Svetim Anđelom Čuvarem koji ti sada govori. Zato se ne brini više oko postignuća. U budućnosti tvoj

[7] "Ne to, ne to!" Hindu fraza korišćena kao vežba odbacivanja narastajućih misli.

je zadatak da ne vidiš samo deo kako postiže, već i ostale delove, one koji su nazvani u običnoj Svesti 'drugi', kako takođe postižu Jednost". N.B. Ovo nisu te reči, i ne izražavaju pravo značenje. Iskustvo samo po sebi bilo je pre u prirodi realizacije nego u bilo kom jeziku.
(Uopšte nije loše. - O.M.)

12. Decembar. Noćas, u hodu, mislio sam da bi bilo dobro naći pravu osobu, koja bi mi zapisivala iskustva poput onog sinoć, dok se to dešava; (1) s pretpostavkom da mogu govoriti bez ometanja tog stanja Svesti; (2) ukoliko mogu naći odgovarajuću osobu.
(Ne valja. - O.M.)

15. Decembar, 23.50 do 00.09. Astralno putovanje. Pri prvom pokušaju da projektujem astral pobegao je u severoistočnom pravcu (Loše. - O.M.), tada je opisao krivu naspram severa, i tako u krug dva puta, da bi postao normalan ponovo. Drugi pokušaj. Zatvorih astral u svetlosno jaje koje sam poslao pravo gore. Jaje se otvorilo i ja sam otvorio oči u prostoru. Spazio sam iznad sebe sjajan predmet pravouglog oblika, i putujući ka njemu primetio da je gotovo poput papirnog zmaja. Legavši na njega bio sam ponesen unazad, određenu razdaljinu, za koje vreme sam posmatrao promenu pejzaža dole. Poželevši da se spustim padao sam prema zemlji, i video da je telo podržano od nečeg drugog. Kad sam bio blizu zemlje, skliznuo sam na nju i pregledom došao do tamnog ulaza ili tunela. Ušao sam u to i nastavio, osvetljen srebrnom zvezdom na čelu, sve dok nisam došao do kružne sobe na kraju, sobe osvetljene jednim svećnjakom postavljenim na okrugli sto, za kojim je sedeo jedan stari čovek bele brade i pisao knjigu. Prišao sam mu i rekao: "Zašto pišeš, Oče?", a on je odgovorio: "Da oni koji čitaju mogu živeti." (Meni se čini da sam ga pitao drugo pitanje, ali se ne mogu setiti koje.) Tada sam rekao: "Šta pišeš, Oče?", a on je odgovorio: "Smrt, uvek Smrt." Ja rekoh: "Pokaži mi ono što pišeš, Oče", i gledajući on napiše reč HARTHA. Rekoh "To je misterija za mene" tako da je on ukazao na nju slovo po slovo i pokušao sam je kabalistički interpretirati, ali bezuspešno. Činilo se da je vrednost slova 507. On mi je rekao da ću razumeti, i s tim sam ga ostavio i vratio se.

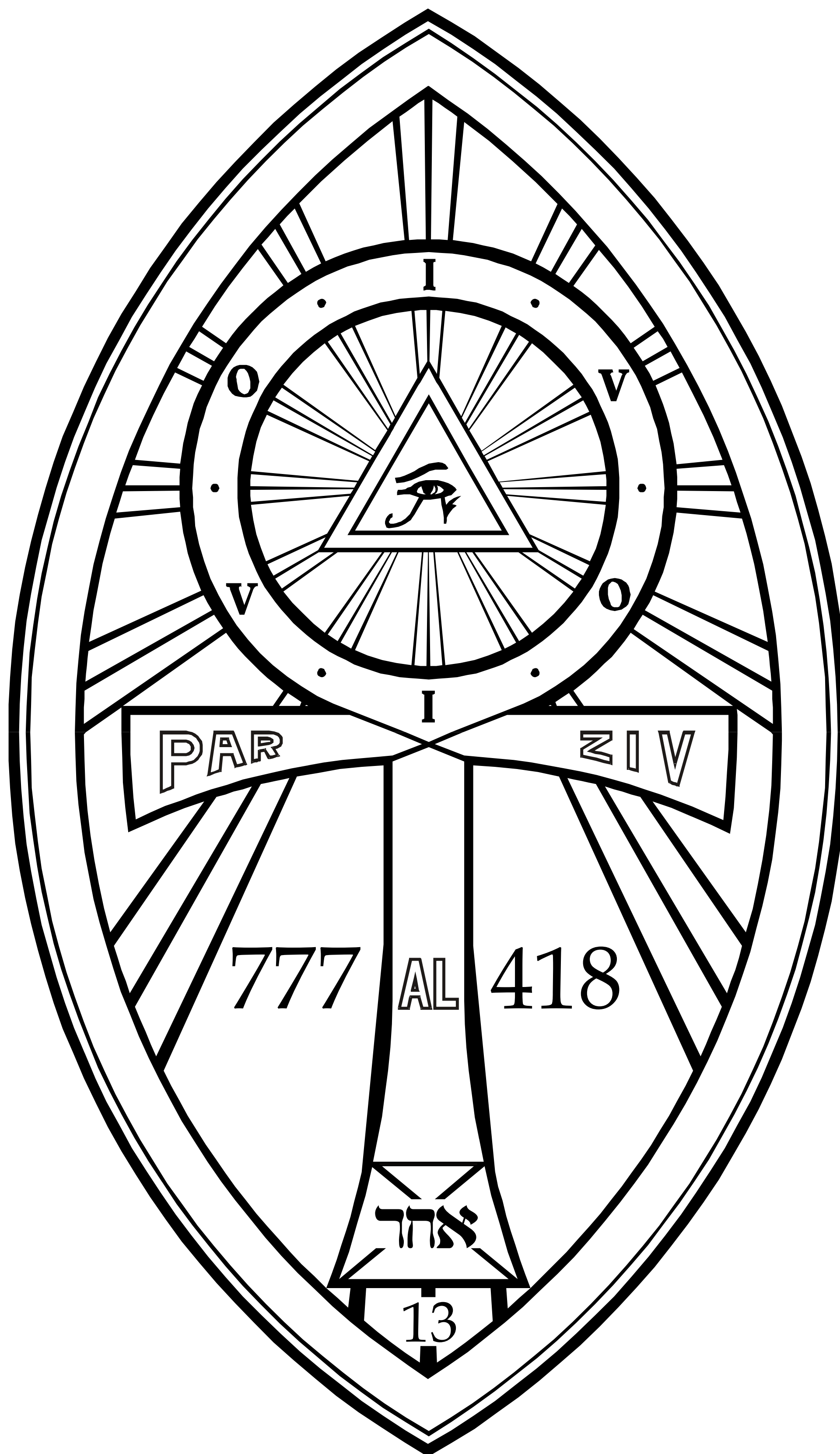
16. Decembar, 20h. Upravo sam izračunao značenje reči dobivene prošle noći. Tada sam mislio da je vrednost 507 = "To što uzrokuje vrenje" ili 5 + 7 = 12 = On žali, gubi, itd. To pokazuje koliko sam zastranio. Ali ipak sam našao da je zbir ustvari 607 = Adam Primus. Ali 6 + 7 = 13 = Jedinstvo, Ljubav, i Tarotov Adut je SMRT, a to je upravo ono što je on i rekao da piše. (Beleška 21. Aprila 1917. Ha = Sunce; tha = Mesec, kao što je navedeno u Hatha-Joga Pradipika.)
(Pravilno izrađeno, dobra metoda; ali nije baš mnogo postignuto. Takođe - trebao bi dobiti još više iz te knjige. - O.M.)

18. Decembar. Beleška. Postoji jedna stvar koju sam nameravao spomenuti ranije. Umesto da čvrsto spavam, što je bila moja pređašnja navika, nedavno sam opazio promenu u tom pogledu. Ponekad dok se odmaram, opažam Svest veći deo noći. U tom stanju dešava mi se da mislim na veoma sličan način kao što činim pri normalnoj dnevnoj Svesti. Ujutru imam sposobnost da pređem iz jednog u drugo stanje dosta lako, ali napuštajući krevet i postajući potpuno budan teško se mogu setiti pojedinosti onoga što se desilo za vreme sna.
(Ovo zvuči dobro, kao da se Tamo-Guna prolama. - O.M.)

19. Decembar, 11.38. Molitva i meditacija. Osećao se "informisan" od tog Višeg Sopstva da će Poniznost, Strpljenje i Nesebičnost dovesti očekivano stanje. Boravio sam malo u toj Bezgraničnoj Tišini, od koje reči ne mogu izraziti ništa.
(Poniznost, kao i Ponos, sadrži sopstvo. - O.M.)

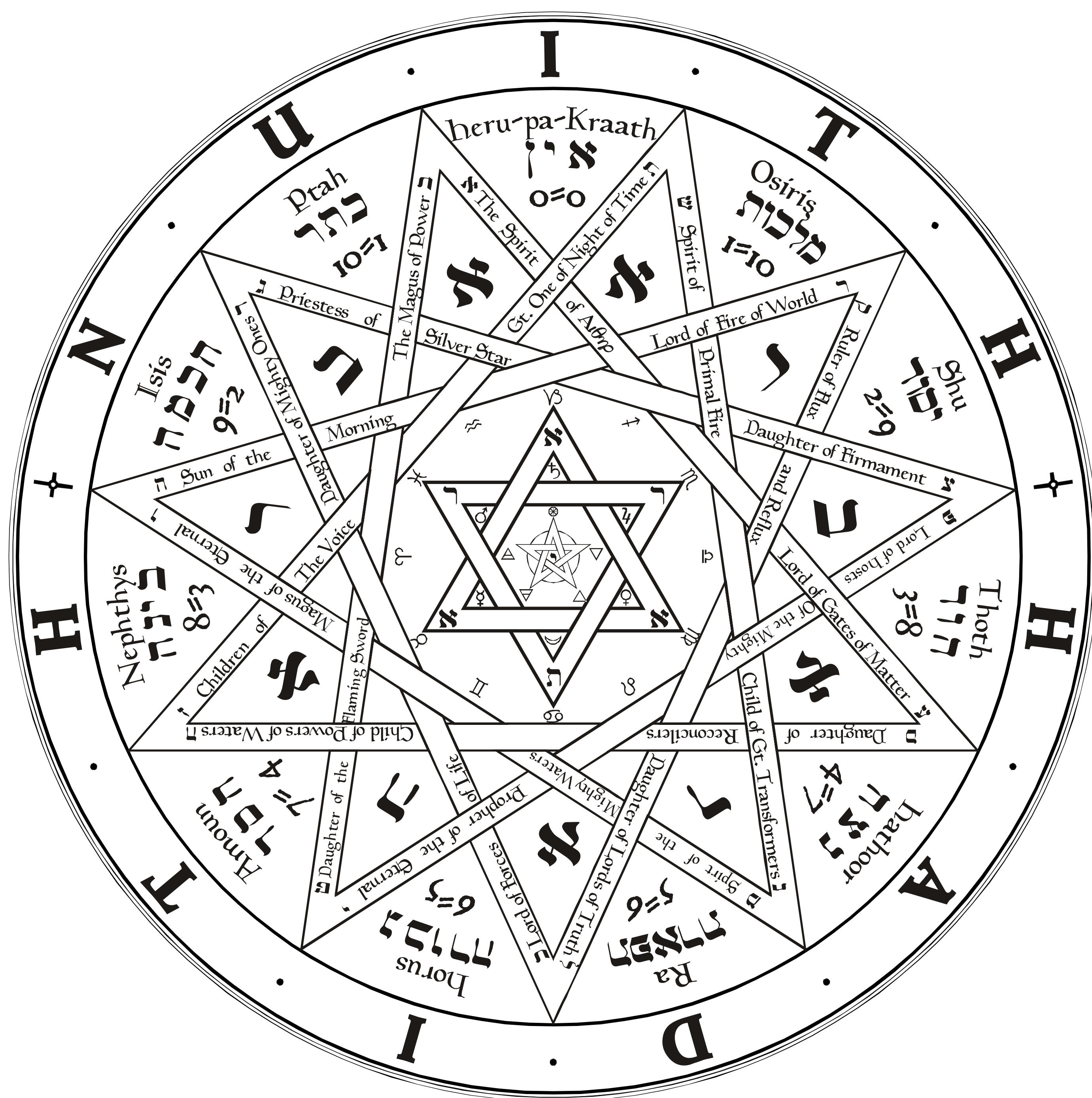
26. Decembar, 23.03 do 23.20. Meditacija. Postepeno odvajao Sopstvo od tela, uma, života, smrti, itd., sve dok se nije pojavilo jedno potpuno bezlično stanje.
(Ove stvari po pravilu ne znače mnogo. One su samo ono što zovemo "sanjarenje", slatka vrludanja uma. - O.M.)

27. Decembar, 23.13 do 23.30. Meditacija. Nakon pokušavanja da ujedinim Svest u potpunosti s Adonai-jem, područje Svesti se proširilo izvan i postalo jedno s Mnogim: tako da je prilikom pitanja "Ko sam ja? Šta sam ja?" to izgledalo ne više kao individualno pitanje, već kao da je postavljeno od mnogo jedinica u svim delovima prostora, ali na neoblikovanoj ravni. Uzdigao sam se još više i pokušao da ujedinim sve to: što je rezultovalo jednim potpuno neličnim stanjem koje je potrajalo sve do ponoći, kad je meditacija već davno bila završena. Dok je trajalo bilo je potpuno različito od bilo kog prethodnog iskustva, pogotovo početni deo.
(Ne baš dobro, izgleda previše poput razmišljanja. - O.M.)

Lamen Brata V.I.O.

Ovaj Lamen simbolično predstavlja Majstorovo Postignuće Velikog Dela koje je izveo.

Pentakl Brata V.I.O.

Ovaj Pentakl je simbolička mapa Univerzuma koja je iznešena prilikom Ispita za stepen Neofita A.˙. A.˙.

31. Decembar, 23.30 do 23.46. L.B.R. (Manji Terajući Ritual Pentagrama, prim.prev) Zmaj. Meditacija o Ljubavi.[8] Posle sam zamislio tamnu figuru Nuit kako prekriva Univerzum. Amen. A sad ću izaći i poželeti R. i bebi Sretnu Novu godinu.

Završni komentar Brata O.M. 7º = 4º.

Mislim da si pravi čovek i da ćeš postići. Ti radiš čvrsto i redovno, i vodiš dnevnik dobro. A imaš i Srž Stvari u sebi. Ovo su opasnosti za tebe: (1) Ti si emocionalan. To je veoma loše, i moraš se rešiti toga. To je oblik Egoizma i vodi ka Levoj Stazi. Ti kažeš "Ja ne odobravam da motorno vozilo pregazi moju ženu" i misliš da konstatuješ Večnu Istinu. Ipak niti jednog slona u Sijamu nije briga da li je ona pregažena ili ne. Zato kaži: "Pravilno je (u odnosu na V.I.O.) da ne odobrava da njegova žena itd, itd." Upotrebi ovu analizu sa svim emocijama. Ne dozvoli sebi da misliš da je tvoj lični stav jedini koji postoji. Čitaj *Liber LXV*, poglavlje I: 32-40 i 57-61. To je neobično važno zbog jedne stvari: ako ne razumeš, poludećeš došavši do određenih Vrata. (2) Sklon si nejasnoćama. To je očito jednim delom prouzrokovano zbog magluštine emocija. Pre nego što pređeš u Zelatora, moraš znati i ovladati astralnom ravni u celosti. Astralna putovanja kako god bila interesantna i čak raskošna i prosvetljavajuća, ne vrede sve dok nisu pod voljom. Ako želiš ići u svoju kancelariju, a nađeš se u opštini umesto u kancelariji, ne može ti biti izgovor da opština ima divne stubove i arkade! Trebao bi odbaciti sve "Meditacije o Ljubavi". Jer, šta je s Mržnjom? Iznad Bezdana one izgledaju vrlo slično, kao dva novčića jedan drugom. Ti si ustvari mislio "Razmatranje o Ljubavi": "Potrese Noćne Misli": "Dokone misli besposličara". To je praksa razorna za dušu i ošamućuje um. Istrajavanje u tome, potpuno razara svaku sposobnost koncentracije.

Ali sad, ovde je tvoj Ispit za Razred Zelatora.[9]

(a) Prođi kroz vrata na kojima je urezana ova figura i objasni je u detalj pomoću značenja tvojih vizija.
(b) Prizovi Merkur i Hod, i putuj sve dok ne sretneš Jednoroga spomenutog u *Liber LXV*, pogl. III, stih 2. Izvesti u potpunosti o njegovim rečima.
(c) Otkrij putem vizija prirodu alhemijskih principa, Sumpora, Žive i Soli. Kako se oni razlikuju od tri Gune i od Elemenata Vatre, Vode i Vazduha?
(d) Učini jedan osvrt na znak Aquarius (Vodolija) u 4 Sveta, Assiah, Yetzirah, Briah i Atziluth.
(e) Poseti i opiši iscrpno Klifot Aries-a (Ovna).
(f) Poseti Iophiel-a i Hismael-a, i opiši njihovu pojavu, način života, i razgovor.
Pazi. A.˙. A.˙. rad je u potpunosti određen i usmeren. Nema baš nikakvog mesta za bilo kakvu nehajnu misao.
(g) Moraš biti potpuno strog i čvrst u pogledu svetosti Rada. Ti ne bi dozvolio svojoj ženi da dođe u kancelariju i priča; moraš je naučiti da poštuje čas tvog rada kod kuće. Tu predviđam teškoće: s veoma retkim izuzecima, žena sprečava muškarca da radi bilo šta čega ona nije središte. Izuzetak je njegov posao, jer to je obezbeđuje. Tu nikakav kompromis nije moguć.

Ti moraš biti ili gospodar ili rob; a najistinitija usluga je biti majstor jednom i zauvek, bez obzira na cenu. - O.M.

[8] (Ta vrsta stvari je potpuno pogrešna. To uopšte nije meditacija. Ti puštaš svoj um da vrluda okolo, umesto da ga usmeriš na jedan jednostavan obekat. Samadi se nikad ne pojavljuje u takvim okolnostima. - O.M.)

[9] Ovaj ispit je suptilan kompliment, veoma blizak laskanju. On je mnogo teži od onoga što se zahteva u većini slučajeva. - O.M.

Kod ovog mi moramo zasad napustiti našeg Hodočasnika. On je pred suočenjem s stanovnicima astralnog sveta, čas pretećeg čas zavodničkog; i sledeći smelo Rozenkrojcersko pravilo, on ostaje u toku života, bez zaštite potpunog spoljnog povlačenja i samoodricanja, kao što propovedaju istočnjački učitelji. Jer na Stazi A.˙. A.˙. spoljašnjosti su od manjeg značaja nego suštine, a V.I.O. je bio pod vodstvom i zaštitom Reda čije Sveznanje je besprekorno, a zaštita sigurna.

